

ผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากคณะต่างๆ โดยวิธีทางสถิติ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในลักษณะของตาราง เป็น
 ค่าเฉลี่ยและร้อยละ หนึ่งสำหรับตัวอย่างของคณะต่างๆที่ปรากฏในตาราง มีความหมายดังนี้

แพทย์ (ศ)	=	คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล
ทันต	=	คณะทันตแพทยศาสตร์
เภสัช	=	คณะเภสัชศาสตร์
สาธารณสุข	=	คณะสาธารณสุขศาสตร์
เทคนิค	=	คณะเทคนิคการแพทย์
วิทยา	=	คณะวิทยาศาสตร์
อายุรศาสตร์	=	คณะอายุรศาสตร์ เชนวอน
แพทย์ (ร)	=	คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามคำแหง

ผลการวิจัยที่เสนอเป็นตารางต่างๆปรากฏดังนี้.

ตารางที่ ๑

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนแยกตามคณะต่างๆของมหาวิทยาลัยยิมทีกัล

คณะวิชา	จำนวนแบบสอบถาม		ได้รับคืนร้อยละ
	ส่งไป	ได้รับคืน	
คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล	๘๘	๗๓	๘๒.๘๐
คณะทันตแพทยศาสตร์	๒๓	๑๓	๕๖.๕๒
คณะเภสัชศาสตร์	๑๖	๑๑	๖๘.๗๕
คณะสาธารณสุขศาสตร์	๒๕	๒๕	๑๐๐.๐๐
คณะเทคโนโลยีการแพทย์	๑๐	๑๐	๑๐๐.๐๐
คณะวิทยาศาสตร์	๒๕	๑๗	๖๐.๗๖
คณะศึกษาศาสตร์เซนต์จอห์น	๑๐	๑๐	๑๐๐.๐๐
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี	๑๒	๒๕	๒๐๘.๐๐
รวม	๒๒๗	๑๘๓	๘๐.๖๖

ตารางที่ ๑ ปรากฏว่าแบบสอบถามที่ส่งไปคณะต่างๆนั้น ได้รับคืนมา ๑๐๐% มี ๓ คณะ ได้แก่ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ และคณะพยาบาลศาสตร์เขตร้อน และคณะที่ได้รับแบบสอบถามคืนน้อยที่สุด ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ ได้รับเพียงร้อยละ ๕๖.๕๖ เมื่อรวมจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากทุกคณะแล้ว ได้รับคืนคิดเป็นอัตราร้อยละ ๘๖.๖๖

ตารางที่ ๒

อัตราร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศและคณะ

เพศ		อัตรา ร้อยละของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศ								รวม
		แพทย์(ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	
๑. ชาย	จำนวน	๔๐	๘	๙	๑๘	—	๕	๒	๕	๘๘
	ร้อยละ	๘๘.๘๙	๒๑.๕๕	๒๓.๓๓	๓๖.๓๖	—	๕๖.๘๘	๒๐.๐๐	๓๓.๕๐	๕๓.๕๕
๒. หญิง	จำนวน	๓๓	๕	๘	๖	๓๐	๘	๘	๑๘	๘๘
	ร้อยละ	๘๘.๒๓	๓๘.๘๖	๓๖.๓๖	๒๘.๐๐	๑๐๐.๐๐	๘๘.๐๖	๕๐.๐๐	๖๖.๕๐	๘๖.๕๕
รวม	จำนวน	๗๓	๑๓	๑๗	๒๔	๓๐	๑๓	๑๐	๒๓	๑๗๖
	ร้อยละ	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ ปรากฏว่าในจำนวนอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามนั้น เป็นอาจารย์ชายร้อยละ ๕๓.๕๕ เป็นอาจารย์หญิงร้อยละ ๔๖.๕๕ อาจารย์ชายที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดได้แก่คณะสาธารณสุข ส่วนอาจารย์หญิงได้แก่คณะเทคนิคการแพทย์ จึงตอบแบบสอบถามทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนคณะอื่น ๆ นั้น อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งชายและหญิงมีอัตราใกล้เคียงกัน

จากตารางที่ ๓ ปรากฏว่าอายุของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม ของมหาวิทยาลัยมหิดลนั้น กลุ่มอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ตอบมากที่สุด (๓๒.๒๕ %) และรองลงไปได้แก่กลุ่มอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี, กลุ่มอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๐ ปี, กลุ่มอายุระหว่าง ๕๑ - ๕๕ ปี ตอบ น้อยที่สุด (๒.๗๓ %)

ตารางที่ ๔

อัตราร้อยละของผู้สอนแบบสอบถามแยกตามคุณวุฒิและคณะ

คุณวุฒิ	อัตราร้อยละของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามแยกตามคุณวุฒิ								
	แพทย์ (ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์ (ร)	รวม
ปริญญาเอก	๔.๒๖	—	๒๗.๒๗	—	—	๑๑.๗๖	๒๐.๐๐	๑๖.๖๗	๑๑.๔๔
ปริญญาโท	๓๘.๖๕	๓.๖๕	๒๗.๒๗	๔๔.๐๐	๑๐.๐๐	๔๔.๔๖	๒๐.๐๐	๕๔.๓๓	๓๗.๑๖
ปริญญาตรี	๕๗.๐๕	๕๖.๓๖	๕๕.๕๖	๕๖.๐๐	๕๐.๐๐	๒๓.๕๖	๑๐.๐๐	๒๕.๐๐	๔๔.๐๔
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๕.๔๔	—	—	—	—	๕.๔๔	๑๐.๐๐	—	๓.๒๕
รวม	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ ปรากฏว่าคุณวุฒิของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในระดับปริญญาเอกมีจำนวนร้อยละ ๑๑.๔๔ ระดับปริญญาโทมีจำนวนร้อยละ ๓๗.๑๖ ระดับปริญญาตรีมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๐๔ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ตอบมากที่สุด และระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนร้อยละ ๓.๒๕ ในระดับปริญญาเอก

คณะอายุรศาสตร์ เขตอ่อนตอบมากที่สุด ระดับปริญญาโทคณะวิทยาศาสตร์ตอบมากที่สุด ระดับปริญญาตรีคณะทันตแพทยศาสตร์ตอบมากที่สุด อนึ่งในระดับปริญญาเอก คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ ไม่มีผู้ตอบ มี ๓ คณะที่มีบางส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีคุณวุฒิสูงกว่าระดับปริญญาตรีคือ คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล คณะวิทยาศาสตร์ และคณะอายุรศาสตร์ เขตอ่อน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓.๒๘

ตารางที่ ๕

อัตราร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามคณะและจำนวนปีที่รับราชการ

อายุราชการ	อัตราร้อยละของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามแยกประเภทตามอายุราชการ								รวม
	แพทย์(ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	
๐ - ๕ ปี	๓๘.๓๖	๗๖.๘๓	๕๕.๕๖	๙๖.๐๐	๘๐.๐๐	๗๐.๓๘	๑๐.๐๐	๓๓.๓๓	๕๘.๐๘
๖ - ๑๐ ปี	๒๑.๘๒	๗.๖๘	-	๒๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘.๘๘	๘๐.๐๐	๕๕.๘๘	๒๖.๘๕
๑๑ - ๑๕ ปี	๒๐.๕๘	๗.๖๘	๘.๐๘	๘.๐๐	๑๐.๐๐	๑๗.๖๘	๒๐.๐๐	๒๐.๘๓	๑๕.๘๘
๑๖ - ๒๐ ปี	๑๐.๘๖	๗.๖๘	๘.๐๘	-	-	-	๑๐.๐๐	-	๖.๘๖
๒๑ - ๒๕ ปี	๘.๑๑	-	๘.๐๘	-	-	-	-	-	๒.๑๘
๒๖ - ๓๐ ปี	๘.๑๑	-	๒๗.๒๗	-	-	๕.๘๘	๒๐.๐๐	-	๕.๓๖
รวม	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ ปรากฏว่าอาจารย์ที่มีอายุราชการ ๐ - ๕ ปี ตอบแบบสอบถามมากที่สุด (ร้อยละ ๕๘.๐๘) รองลงมาได้แก่อาจารย์ที่มีอายุราชการ ๖ - ๑๐ ปี (ร้อยละ ๒๖.๘๕) ส่วนอาจารย์ที่มีอายุราชการ ๒๖ - ๓๐ ปี ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุด (ร้อยละ ๕.๓๖)

- ในกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุราชการ ๐ - ๕ ปี อาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์ตอบแบบสอบถามมากที่สุด อันดับรองลงมาได้แก่อาจารย์คณะสาธารณสุข และน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์คณะอายุรศาสตร์ เขตวอร์ด
- ในกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุราชการ ๖ - ๑๐ ปี อาจารย์คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีคือแบบสอบถามมากที่สุด อันดับรองลงมาได้แก่อาจารย์คณะแพทยศาสตร์กับอาจารย์คณะอายุรศาสตร์ เขตวอร์ด และไม่มีอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้
- ในกลุ่มที่มีอายุราชการ ๑๑ - ๑๕ ปี อาจารย์คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี คือแบบสอบถามมากที่สุด รองลงมาได้แก่อาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล และตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์
- ในกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุราชการ ๑๖ - ๒๐ ปี มีอาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะอายุรศาสตร์ เขตวอร์ดตอบแบบสอบถามในอัตราที่ใกล้เคียง ส่วนอีก ๔ คณะไม่ได้ตอบแบบสอบถาม
- ในกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุราชการ ๒๑ - ๒๕ ปี มีเพียงอาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลกับเภสัชศาสตร์ เท่านั้นที่ตอบแบบสอบถาม
- ในกลุ่มอาจารย์ที่มีอายุราชการ ๒๖ - ๓๐ ปี อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์คือแบบสอบถามมากที่สุด รองลงมาได้แก่อาจารย์คณะอายุรศาสตร์ เขตวอร์ด อาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลกับอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ คือแบบสอบถามในอัตราที่ใกล้เคียงกัน ส่วนอาจารย์อีก ๔ คณะไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ ๖ ปรากฏว่าความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามในมหาวิทยาลัยมหิดลเกี่ยวกับสิทธิบัตรแบ่งได้
ดังนี้

๑. เคยศึกษาวิชาสิทธิบัตรมาโดยตรงมีจำนวนร้อยละ ๔.๘๖ ในจำนวนนี้ได้แก่อาจารย์ คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล คณะสัตวศาสตร์และเกษตรศาสตร์ และคณะเทคนิคการแพทย์
๒. เคยศึกษาวิชาสิทธิบัตรมาบ้างระหว่างที่ศึกษาอยู่มีจำนวนร้อยละ ๓๓.๓๓ ในจำนวนนี้มีเพียงคณะเทคนิคการแพทย์ เท่านั้นที่อาจารย์ไม่เคยศึกษาวิชาสิทธิบัตรระหว่างที่ศึกษาอยู่
๓. เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับสิทธิบัตรมาแล้วมีจำนวนร้อยละ ๔.๘๖ ซึ่งได้แก่ อาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะอายุรศาสตร์เขตร้อน
๔. เคยศึกษากันกว่าจาก เอกสาร ตำรา และหนังสือต่าง ๆ มีจำนวนร้อยละ ๑๓.๑๑ และอาจารย์ทุกคณะเคยศึกษากันกว่าจาก ตำรา เอกสารและหนังสือต่าง ๆ มาแล้ว
๕. อาจารย์ทุกคณะเคยได้รับการแนะนำเกี่ยวกับสิทธิบัตรบางอย่างมาแล้วคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๕
๖. ประมาณร้อยละ ๑๕ ของผู้ตอบเคยเห็นอาจารย์ของตัวเอง ใช้สิทธิบัตรประกอบการสอนมาก่อน
๗. อาจารย์ที่ไม่เคยศึกษาค้นคว้าหาความรู้หรือได้รับการอบรมแนะนำเกี่ยวกับสิทธิบัตรเมื่อก่อนมีจำนวนร้อยละ ๘.๗๕ ยกเว้น อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์กับคณะเทคนิคการแพทย์

ตารางที่ ๘

อัตราร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามคณะและประเภทของความคิดเห็นที่มีต่อการนำโสตทัศนูปกรณ์มาใช้ประกอบการสอน

ความคิดเห็น	อัตราร้อยละของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามแยกตามความคิดเห็นในการนำโสตทัศนูปกรณ์มาใช้								
	แพทย์ (ภ.)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์ (ร)	รวม
มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ ต่อการสอนมาก	๘๖.๓๐	๘๖.๓๑	๑๐๐.๐๐	๘๖.๐๐	๙๐.๐๐	๙๖.๘๓	๑๐๐.๐๐	๘๑.๖๓	๘๘.๕๖
มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ ต่อการสอนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น	๑๓.๗๐	๙.๖๘	—	๑๔.๐๐	๑๐.๐๐	๖.๑๓	—	๑๘.๓๗	๑๑.๔๔
ไม่มีความสำคัญและไม่เป็นประโยชน์ ต่อการสอนเลย	—	—	—	—	—	—	—	—	—
รวม	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๘ ปรากฏว่าอาจารย์ส่วนมาก (๘๖.๓๐ %) ของมหาวิทยาลัยมหิดล มีความเห็นว่าการนำโสตทัศนูปกรณ์มาใช้ประกอบการสอนมีความสำคัญและเป็นประโยชน์มาก มีเพียงส่วนน้อย (๑๓.๗๐ %) เท่านั้นที่เห็นว่าการนำเอาโสตทัศนูปกรณ์มาใช้ประกอบการสอนมีความสำคัญต่อการสอนเพียงเล็กน้อย ไม่มีผู้ตอบคนใดที่ไม่เห็นความสำคัญในการนำโสตทัศนูปกรณ์มาใช้ประกอบการสอน

เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์ทั้งหมด (๑๐๐ %) ของคณะเภสัชและคณะอายุรศาสตร์ ที่ยอมรับว่าการนำโลศมา ใช้ประกอบการสอน มีทวาม
สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการสอนมาก

ตารางที่ ๔

ค่าเฉลี่ยของการรู้จักโลกทัศนูปกรณ์แยกตามคณะและชนิดของโลกทัศนูปกรณ์

ค่าเฉลี่ยการรู้จักโลกทัศนูปกรณ์ ๑.๐๐ - ๑.๔๔ = ไม่รู้จัก, ๑.๕๐ - ๒.๔๔ = รู้จักปานกลาง, ๒.๕๐ - ๓.๐๐ = รู้จักดี.

โลกทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ยของอาจารย์ที่รู้จักโลกทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ								
	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๑. กระดานดำ (Chalk Board)	๒.๘๔	๒.๘๖	๒.๘๒	๒.๘๐	๒.๘๐	๒.๘๑	๒.๘๐	๒.๘๖	๒.๘๖
๒. ภาพถ่าย	๒.๖๓	๒.๘๖	๒.๘๓	๒.๘๔	๒.๘๐	๒.๗๕	๒.๘๐	๒.๘๒	๒.๖๕
๓. ของตัวอย่าง (Specimens)	๒.๗๐	๒.๓๘	๒.๗๓	๒.๗๖	๒.๘๐	๒.๖๕	๒.๘๐	๒.๗๕	๒.๖๔
๔. ภาพวาด (Drawing & Sketchs)	๒.๖๔	๒.๘๔	๒.๗๓	๒.๗๖	๒.๖๐	๒.๖๕	๒.๘๐	๒.๗๕	๒.๖๖
๕. โปสเตอร์ (Posters)	๒.๖๘	๒.๘๖	๒.๘๕	๒.๘๔	๒.๖๐	๒.๖๕	๒.๘๐	๒.๖๓	๒.๖๖
๖. เทปบันทึกเสียงและเครื่องบันทึกเสียง (Tape & Recorders)	๒.๕๘	๒.๘๖	๒.๖๔	๒.๖๘	๒.๘๐	๒.๘๑	๒.๘๐	๒.๘๓	๒.๖๐
๗. สไลด์ขนาด ๒"x ๒" และเครื่องฉาย	๒.๖๖	๒.๕๔	๒.๘๒	๒.๖๘	๒.๓๐	๒.๖๔	๒.๘๐	๒.๗๑	๒.๕๘
๘. เครื่องรับวิทยุ	๒.๘๘	๒.๘๖	๒.๖๔	๒.๗๖	๒.๖๐	๒.๑๘	๒.๑๐	๒.๕๘	๒.๕๐
๙. ขุนจำลอง (Models)	๒.๕๖	๒.๑๕	๒.๖๔	๒.๕๖	๒.๓๐	๒.๖๔	๒.๘๐	๒.๖๗	๒.๕๐

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

สื่อทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ

ค่าเฉลี่ยของอาจารย์ผู้จัดทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ

	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุขเทคนิค	พยาบาล	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๑๐. กราฟ (Graphs)	๒.๕๒	๒.๑๕	๒.๕๕	๒.๖๔	๒.๕๐	๒.๒๔	๒.๕๘	๒.๕๔
๑๑. แผนที่ ลูกโลก (Map, Globes)	๒.๘๘	๒.๓๑	๒.๕๕	๒.๕๖	๒.๖๐	๒.๕๔	๒.๕๘	๒.๕๕
๑๒. แผนภาพ (Diagrame)	๒.๔๘	๒.๑๕	๒.๖๔	๒.๖๔	๒.๕๐	๒.๑๔	๒.๕๘	๒.๕๘
๑๓. เครื่องรับโทรทัศน์ (T.V. Receivers)	๒.๕๑	๒.๕๖	๒.๖๘	๒.๖๔	๒.๕๐	๒.๓๕	๒.๐๐	๒.๕๖
๑๔. เครื่องขยายเสียง (Amplifiers)	๒.๓๗	๒.๓๔	๒.๖๘	๒.๕๖	๒.๑๐	๒.๖๔	๒.๑๐	๒.๖๐
๑๕. กระดานป้ายนิเทศ (Bulletin Board)	๒.๔๑	๒.๑๕	๒.๓๗	๒.๕๐	๑.๙๐	๑.๕๔	๒.๐๐	๒.๓๐
๑๖. เครื่องฉายเอกสาร	๒.๕๕	๑.๘๕	๒.๐๕	๒.๕๐	๒.๖๐	๒.๖๕	๒.๐๐	๒.๓๗
๑๗. ซีลัมภาพยนตร์ ๘ ม.ม. และเครื่องฉาย	๒.๖๑	๒.๐๔	๒.๐๕	๒.๑๖	๑.๕๐	๑.๘๖	๒.๓๐	๒.๕๖
๑๘. สไลด์รูจคัทนั้และเครื่องฉาย (Microslide & Projector)	๒.๖๒	๑.๘๕	๒.๓๖	๒.๐๔	๑.๕๐	๒.๑๖	๒.๓๐	๒.๑๔
๑๙. ซีลัมภาพยนตร์ ๑๖ ม.ม. และเครื่องฉาย	๒.๑๕	๑.๕๖	๒.๖๗	๒.๖๕	๑.๕๐	๑.๕๔	๑.๕๐	๒.๓๓
๒๐. แผนกระจกภาพขนาด $๓\frac{๓}{๘} \times ๔$ " และเครื่องฉาย	๒.๑๑	๑.๕๔	๒.๐๐	๒.๑๖	๑.๕๐	๑.๙๖	๑.๙๐	๑.๕๖
๒๑. ซีลัมสตริปขนาด ๓๕ ม.ม. และเครื่องฉาย	๑.๘๘	๑.๓๔	๑.๕๑	๒.๐๕	๑.๓๐	๑.๙๖	๑.๖๐	๑.๕๖
๒๒. ห้องปฏิบัติการภาษา (Language Lab)	๑.๖๔	๑.๖๕	๑.๙๓	๒.๑๖	๑.๕๐	๑.๕๔	๑.๕๐	๑.๕๓

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

โสตทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ

ค่าเฉลี่ยของอาจารย์ที่รู้จักโสตทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ

	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๒๓. แผ่นภาพโปร่งใสและเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Transparencies & Overhead Projector)	๑.๘๖	๑.๖๓	๑.๖๘	๑.๘๖	๑.๖๐	๑.๕๓	๑.๖๐	๒.๖๕	๑.๘๐
๒๔. เทปบันทึกภาพและเครื่องบันทึก (Video Tape & Recorder)	๑.๕๑	๑.๘๕	๑.๕๕	๒.๘๘	๑.๗๐	๑.๕๓	๑.๕๐	๒.๖๑	๑.๖๕
๒๕. เครื่องช่วยสอน (Teaching Machine)	๑.๖๘	๑.๕๕	๑.๘๖	๑.๕๖	๑.๕๐	๑.๕๕	๑.๓๐	๑.๗๕	๑.๖๓
๒๖. รองลอบแบบ (Hook up)	๑.๗๑	๑.๗๕	๑.๕๕	๑.๕๘	๑.๓๐	๑.๕๓	๑.๕๐	๑.๕๐	๑.๕๕
๒๗. ลีลัมลู่ ๘ มม และเครื่องฉาย (Film Loop & Projector)	๑.๕๖	๑.๓๕	๑.๕๕	๑.๕๖	๑.๕๐	๑.๗๖	๑.๕๐	๑.๖๗	๑.๕๖
๒๘. เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer)	๑.๕๕	๑.๑๕	๑.๗๖	๑.๕๐	๑.๖๐	๑.๕๓	๑.๕๐	๑.๘๘	๑.๕๖
๒๙. แผ่นภาพทึบแสง และเครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque Material & Projector)	๑.๖๖	๑.๑๕	๑.๕๕	๑.๗๖	๑.๑๐	๑.๖๕	๑.๕๐	๑.๗๕	๑.๕๕
๓๐. ไมโครฟิล์มและเครื่องฉาย (Microfilm & Projector)	๑.๕๑	๑.๐๘	๑.๗๖	๑.๕๕	๑.๓๐	๑.๖๕	๑.๕๐	๑.๕๘	๑.๕๕
๓๑. โทรทัศน์วงจรปิด (Closed Circuit T.V.)	๑.๗๕	๒.๐๐	๑.๖๕	๑.๖๕	๑.๓๐	๑.๘๖	๑.๖๐	๑.๗๐	๑.๖๘
๓๒. ไคออกรามา (Diorama)	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๐๐	๑.๖๕	๑.๐๐	๑.๕๑	๑.๗๐	๑.๑๗	๑.๑๘

จากตารางที่ ๔ ปรากฏว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลรัฐจักโลกทัศนูปกรณ์ชนิดที่เป็นกระดานคำมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๒.๗๖) ชนิดของ
โลกทัศนูปกรณ์ที่รู้จักรองลงไปที่สำคัญ ได้แก่ ภาพถ่าย ของตัวอย่าง ภาพวาด ไปสเตอร์ เหมบันทึกเสียง ส่วนโลกทัศนูปกรณ์ที่ไม่มีใ้กรู้จักเลย ได้แก่
ไดออรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๘) โทรทัศน์วงจรปิด (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๘) และไมโครฟิล์มกับเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๘๘)

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลวรัฐจักกระดานคำมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๒.๘๔) ที่รู้จักรองลงไปที่สำคัญ ได้แก่ ของตัวอย่าง
ไปสเตอร์ ภาพวาด และภาพถ่าย ส่วนโลกทัศนูปกรณ์ที่ไม่รู้จักเลย ได้แก่ ไดออรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๘) และเครื่องคอมพิวเตอร์ (ค่าเฉลี่ย ๑.๘๘)

อาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์รัฐจัก สไลด์ขนาด ๒"x ๒" และเครื่องฉายกับภาพวาดมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๒.๘๘) ที่รู้จักรองลงไปที่สำคัญ
ได้แก่ ภาพถ่าย ไปสเตอร์ กระดานคำและเครื่องรับวิทยุ ส่วนโลกทัศนูปกรณ์ที่ไม่รู้จักเลย ได้แก่ ไมโครฟิล์มและเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๘)
แผ่นภาพที่แสงและเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๕) ไดออรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๕) เครื่องคอมพิวเตอร์ (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๕) แผ่นภาพโปร่งใส
และเครื่องฉายภาพสามมิติ (ค่าเฉลี่ย ๑.๒๓) ฟิล์มสกริปขนาด ๓๕ ม.ม. และเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๘) และฟิล์มรูป (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๘)

อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์รัฐจักสไลด์ ๒"x ๒" และเครื่องฉายกับกระดานคำมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๒.๘๒) ที่รู้จักรองลงไปที่สำคัญ
ได้แก่ ภาพฉายและภาพวาด ส่วนโลกทัศนูปกรณ์ที่ไม่รู้จักเลย ได้แก่ ไดออรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐) ฟิล์มรูป ๘ ม.ม. กับเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๘๘)
และแผ่นภาพที่แสงกับเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๘๕)

อาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์รัฐจัก ภาพถ่ายกับไปสเตอร์มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๒.๘๔) ที่รู้จักรองลงไปที่สำคัญได้แก่ กระดานคำ
ของตัวอย่าง ภาพวาด สไลด์ขนาด ๒"x ๒" และเครื่องฉาย กราฟ แผ่นภาพ เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์ และเครื่องขยายเสียง ส่วน
โลกทัศนูปกรณ์ที่ไม่รู้จักได้แก่ ไดออรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๒๘) ไมโครฟิล์มและเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๘๘) ของฉ้อแบบ (ค่าเฉลี่ย ๑.๘๘)

อาจารย์คณะเทคนิคการแพทย์รัฐจัก กระดานคำมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๒.๘๐) ที่รู้จักรองลงไปที่สำคัญได้แก่ เครื่องรับวิทยุ
แมนที่ ลูกโลก ภาพวาด ไปสเตอร์ เหมบันทึกเสียง เครื่องรับโทรทัศน์ และของตัวอย่าง ส่วนโลกทัศนูปกรณ์ที่ไม่รู้จักได้แก่ ไดออรามา (ค่าเฉลี่ย
๑.๐๐) แผ่นภาพที่แสงและเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๐) ฟิล์มสกริปขนาด ๓๕ ม.ม. และเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๐) ไมโครฟิล์มและ

เครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๐) โทรทัศน์วงจรปิด (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๐) ของล้อแบบ (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๐) คือมีจุด! ๔ น.บ. และเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐) แผ่นกระจกภาพขนาด $๓๕" \times ๔"$ และเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐) และเครื่องช่วยสอน (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐)

อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์รู้จัก เพ็ญบันทึกเสียงกับกระดานคำมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑) ที่รู้จักรองลงไปที่สำคัญได้แก่ ภาพถ่าย ภาพวาด โปสเตอร์และของตัวอย่าง ส่วนโสตทัศนูปกรณ์ที่ไม่รู้จัก ได้แก่ แผ่นภาพที่ขมสกับเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๖๕) และไดอะแกรม (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑)

อาจารย์คณะอายุรศาสตร์เขตร้อน รู้จักสไลด์ขนาด $๒" \times ๒"$ และเครื่องฉาย เพ็ญบันทึกเสียง แผ่นภาพ หุ่นจำลอง ภาพถ่าย ภาพวาด โปสเตอร์ ของตัวอย่าง คีที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐) ที่รู้จักรองลงไปที่สำคัญได้แก่ กระดานคำและกราฟ ส่วนโสตทัศนูปกรณ์ที่ไม่รู้จักได้แก่ เพ็ญบันทึกภาพ (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐) และของล้อแบบ (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐)

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี รู้จักกระดานคำมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๒.๕๖) ที่รู้จักรองลงไปที่สำคัญได้แก่ ภาพถ่าย ของตัวอย่าง ภาพวาด หุ่นจำลอง โปสเตอร์ แผ่นภาพ กราฟ แผนที่ลูกโลก และเพ็ญบันทึกเสียง ส่วนโสตทัศนูปกรณ์ที่ไม่รู้จักได้แก่ ไดอะแกรม (ค่าเฉลี่ย ๑.๖๓)

ตารางที่ ๕

อัตราร้อยละของผู้ที่เคยใช้สื่อทัศนูปกรณ์แยก ความคงทนและชนิดของสื่อทัศนูปกรณ์

สื่อทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	อัตราร้อยละของอาจารย์ที่เคยใช้สื่อทัศนูปกรณ์								
	แพทย์(ต)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อาชีวศึกษา	แพทย์(ร)	รวม
๑. กระดานดำ (Chalk Board)	๑๐๐.๐๐	๖๕.๖๓	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๐.๐๐	๗๖.๕๗	๘๐.๕๐	๑๐๐.๐๐	๕๓.๕๕
๒. ของถาวร (Specimens)	๕๗.๖๖	๘๘.๖๖	๕๐.๕๑	๕๖.๐๐	๑๐๐.๐๐	๗๖.๕๗	๕๐.๐๐	๕๕.๘๓	๕๖.๕๐
๓. ภาพถ่าย	๕๓.๑๕	๗๖.๕๖	๑๐๐.๐๐	๕๖.๐๐	๕๐.๐๐	๗๖.๕๗	๕๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๑.๘๐
๔. ภาพวาด (Drawing & Sketchs)	๕๓.๑๕	๖๕.๖๓	๑๐๐.๐๐	๕๖.๐๐	๕๐.๐๐	๗๐.๕๕	๕๐.๐๐	๕๕.๘๓	๕๐.๑๖
๕. แผนภาพ (Diagrams)	๕๑.๗๘	๖๕.๖๓	๕๐.๕๑	๕๖.๐๐	๕๐.๐๐	๗๖.๕๗	๘๐.๐๐	๕๕.๘๓	๕๕.๐๗
๖. โปสเตอร์ (Poster)	๕๑.๗๘	๖๕.๖๓	๕๐.๕๑	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๗๐.๕๕	๗๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๕.๐๗
๗. สไลด์ขนาด ๒" x ๒" และเครื่องฉาย	๕๕.๕๖	๑๐๐.๐๐	๕๐.๕๑	๘๐.๐๐	๕๐.๐๐	๖๘.๗๑	๗๐.๐๐	๕๑.๖๗	๕๗.๕๘
๘. กราฟ (Graph)	๕๐.๕๑	๖๐.๕๕	๕๐.๕๑	๕๖.๐๐	๕๐.๐๐	๗๐.๕๖	๘๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๗.๕๘
๙. เครื่องขยายเสียง (Amplifier)	๕๕.๐๘	๖๐.๕๕	๑๐๐.๐๐	๕๖.๐๐	๗๐.๐๐	๕๖.๓๕	๗๐.๐๐	๕๕.๘๓	๕๖.๓๘
๑๐. เทปบันทึกเสียงและเครื่องบันทึกเสียง (Tape & Recorder)	๕๐.๕๖	๗๖.๕๖	๑๐๐.๐๐	๕๕.๐๐	๗๐.๐๐	๕๖.๓๕	๗๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๕.๑๕

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

วัสดุอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	อัตราร้อยละของอาจารย์ที่เคยได้ใช้วัสดุอุปกรณ์								
	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๑๑. เครื่องรับวิทยุ	๔๖.๑๕	๖๑.๕๘	๑๐๐.๐๐	๕๖.๐๐	๓๐.๐๐	๕๖.๓๕	๕๐.๐๐	๔๓.๓๓	๔๐.๓๓
๑๒. หุ่นจำลอง (Models)	๕๖.๑๕	๓๖.๕๖	๔๑.๕๖	๔๕.๐๐	๖๐.๐๐	๓๐.๕๕	๓๐.๐๐	๕๑.๖๓	๔๐.๓๓
๑๓. เครื่องรับโทรทัศน์ (T.V. Receiver)	๔๐.๕๖	๓๖.๕๖	๑๐๐.๐๐	๔๕.๐๐	๓๐.๐๐	๓๖.๕๕	๕๐.๐๐	๔๓.๓๓	๓๕.๖๓
๑๔. แผนที่, ลูกโลก (Map, Globes)	๖๕.๕๖	๖๕.๖๓	๑๐๐.๐๐	๓๖.๐๐	๓๐.๐๐	๓๐.๕๕	๕๐.๐๐	๓๕.๐๐	๓๕.๖๓
๑๕. เครื่องถ่ายภาพเอกสาร	๓๓.๕๓	๕๖.๑๕	๔๑.๕๖	๕๖.๐๐	๕๐.๐๐	๕๖.๕๕	๓๐.๐๐	๓๕.๑๓	๖๕.๓๑
๑๖. กระดานข่าวพิเศษ (Bulletin Board)	๕๕.๓๕	๕๖.๑๕	๖๓.๖๕	๓๖.๐๐	๕๐.๐๐	๕๕.๕๖	๕๐.๐๐	๓๕.๑๓	๖๕.๓๑
๑๗. สไลด์จุลทัศน์และเครื่องฉาย (Microslide & Projector)	๖๓.๑๖	๖๑.๕๘	๓๖.๓๓	๖๕.๐๐	๑๐.๐๐	๕๖.๕๕	๕๐.๐๐	๓๐.๕๓	๕๓.๕๖
๑๘. ปริซึมภาพขนาด ๑๖ ม.ม. และเครื่องฉาย	๖๓.๑๖	๖๑.๕๘	๕๕.๕๕	๕๖.๐๐	๑๐.๐๐	๖๓.๕๓	๕๐.๐๐	๖๖.๕๐	๕๕.๑๕
๑๙. ปริซึมภาพขนาด ๕ ม.ม. และเครื่องฉาย	๕๕.๓๕	๖๕.๖๓	๕๕.๕๕	๕๕.๐๐	๖๐.๐๐	๖๕.๕๑	๕๐.๐๐	๓๕.๑๓	๕๓.๕๕
๒๐. แผ่นกระจกขนาด $๓\frac{๓}{๔}'' \times ๕''$ และ เครื่องฉาย	๕๖.๑๖	๓๐.๕๓	๕๕.๕๕	๕๕.๐๐	๕๐.๐๐	๖๓.๕๓	๕๐.๐๐	๕๕.๑๓	๕๕.๖๓
๒๑. ห้องปฏิบัติการภาษา (Language Lab)	๓๕.๖๕	๕๖.๑๕	๖๓.๖๕	๕๖.๐๐	๓๐.๐๐	๕๖.๕๕	๖๐.๐๐	๕๕.๓๓	๕๓.๖๖

ตารางที่ ๕ (กอ)

สื่อทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	อัตราร้อยละของอาจารย์ที่เคยใช้สื่อทัศนูปกรณ์								
	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อาบรพศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๒๑. แผ่นภาพโปร่งใสและเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Transparencies & Overhead Projector)	๓๖.๕๕	๓.๖๕	๑๘.๑๘	๕๖.๐๐	๓๐.๐๐	๒๓.๕๓	๕๐.๐๐	๓๐.๘๓	๓๘.๘๐
๒๓. फिल्मสตริป ๓๕ ม.ม.และเครื่องฉาย	๕๓.๕๕	๓.๖๕	๕๕.๕๕	๕๕.๐๐	๓๐.๐๐	๕.๕๕	๕๐.๐๐	๓๓.๓๓	๓๖.๐๖
๒๔. เครื่องช่วยสอน (Teaching Machine)	๓๖.๕๕	๓๐.๘๓	๕๕.๕๕	๒๕.๐๐	๒๐.๐๐	๒๕.๕๑	๑๐.๐๐	๕๕.๕๓	๓๓.๕๕
๒๗. เทปบันทึกภาพและเครื่องบันทึกภาพ (Video Tape & Recorder)	๒๕.๕๑	๓๘.๕๖	—	๒๕.๐๐	๒๐.๐๐	๓๕.๕๕	—	๕๕.๓๓	๒๕.๕๑
๒๖. แผ่นภาพทึบแสงและเครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque Material & Projector)	๓๕.๕๑	๓.๖๕	๕.๐๕	๓๖.๐๐	—	๑๑.๓๖	๓๐.๐๐	๕๕.๕๓	๒๓.๕๕
๒๗. ขอบจอแบบ (Hook up)	๓๖.๕๕	๖๕.๖๓	๓๖.๓๖	๑๖.๐๐	—	๒๕.๕๑	๑๐.๐๐	๒๕.๐๐	๒๖.๓๖
๒๘. โทรทัศน์วงจรปิด (Closed Circuit T.V.)	๓๐.๑๐	๕๖.๑๕	๑๘.๑๘	๑๖.๐๐	—	๒๓.๕๓	—	๕๕.๕๓	๒๖.๖๓
๒๙. เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer)	๒๐.๕๕	๑๕.๓๘	๕.๐๕	๒๕.๐๐	๕๐.๐๐	๒๕.๕๑	๒๐.๐๐	๓๓.๓๓	๒๓.๕๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	อัตราร้อยละของอาจารย์ที่ได้ใช้วัสดุอุปกรณ์								
	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๓๐. ไมโครฟิล์มและเครื่องฉาย (Microfilm & Projector)	๒๓.๒๕	๓.๖๕	๑๘.๑๘	๕.๐๐	—	๒๓.๕๓	๑๐.๐๐	๓๓.๓๓	๑๘.๕๘
๓๑. ฟิล์มลูป ๔ ม.ม.และเครื่องฉาย (Film loop & Projector)	๑๕.๐๘	๓.๖๕	๕.๐๕	๕.๐๐	๑๐.๐๐	๑๓.๖๕	—	๒๕.๐๐	๑๘.๓๐
๓๒. ไคออรามา (Diorama)	๒.๘๕	—	๕๕.๕๕	๕.๐๐	—	๑๓.๖๕	—	๕.๑๓	๕.๘๖

จากตารางที่ ๔ ปรากฏว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยมณฑลส่วนใหญ่ได้ใช้กระดานคำมากที่สุด (ร้อยละ ๘.๓.๖๕) อันดับรองลงมาที่สำคัญคือของตัวอย่าง ภาพถ่าย ภาพวาด โปสเตอร์ แผนภาพ กราฟ อุปกรณ์ที่ใช้น้อยที่สุด (ร้อยละ ๕.๐๐) คือ ไคออรามา รองลงไปได้แก่ ฟิล์มลูป ๔ ม.ม. และเครื่องฉาย เทปบันทึกภาพและเครื่องบันทึก และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

สำหรับการใช้วัสดุอุปกรณ์ของอาจารย์แต่ละคณะนั้นปรากฏดังนี้

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลเคยใช้วัสดุอุปกรณ์ทุกประเภท และใช้กระดานคำกับของตัวอย่างมากที่สุด

อาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์เคยใช้เกือบทุกประเภทยกเว้น ไคออรามา และใช้สไลด์ขนาด ๒" x ๒" กับเครื่องฉายมากที่สุด

อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์เคยใช้เกือบทุกประเภทยกเว้น เทปบันทึกภาพและเครื่องบันทึก และเคยใช้ แผนภาพโป่งใสกับเครื่องฉายภาพข้าม

ศีรษะ เครื่องขยายเสียง ภาพถ่าย ภาพวาด กระดานคำมากที่สุด (ร้อยละ ๑๐๐)

อาจารย์คณะสาขารัฐศาสตร์เคยใช้โสตทัศนูปกรณ์ทุกประเภท และเคยใช้กระดานคำกับโปสเตอร์มากที่สุด (ร้อยละ ๑๐๐) และใช้
 ใต้ออกรามากกับไมโครฟิล์มและ เครื่องฉายน้อยที่สุด (ร้อยละ ๔)

๒. อาจารย์คณะเทคนิคการแพทย์เคยใช้เกือบทุกประเภทยกเว้นไมโครฟิล์มและเครื่องฉาย ของล้อแบบ แผ่นภาพพิมพ์แสงและ เครื่องฉาย
 โพรเจกต์นัวร์ และใต้ออกรามา โสตทัศนูปกรณ์ที่เคยใช้มากที่สุดได้แก่ ของตัวอย่างกับโปสเตอร์

๓. อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์เคยใช้ทุกประเภทและใช้ เทปบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องขยายเสียง มากที่สุด และเคยใช้
 ใต้ออกรามา น้อยที่สุด

๔. อาจารย์คณะอายุรศาสตร์เขตร้อนเคยใช้เกือบทุกประเภทยกเว้น ฟิอัมดูห์ ๘ มม. และเครื่องฉาย เทปบันทึกภาพ โพรเจกต์นัวร์
 ใต้ออกรามา และเคยใช้ แผ่นที่ ลูกโลก ภาพถ่าย ภาพวาด ของตัวอย่างมากที่สุด

๕. อาจารย์คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีเคยใช้เกือบทุกประเภทยกเว้น ใต้ออกรามา และเคยใช้ภาพถ่ายกับกระดานคำมากที่สุด

ตารางที่ ๑๐

อัตราร้อยละของการใช้สิทธิผูกพันแยกตามคณะและความความมากน้อยของการใช้

การใช้สิทธิผูกพัน	อัตราร้อยละของการใช้สิทธิผูกพันประกอบการสอน								
	แพทย์(ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อาชีวศาสตร์	แพทย์(ว)	รวม
๑. ใช้ประกอบการสอนทุกครั้ง	๑๓.๓๓	๓.๖๘	—	๑๖.๐๐	—	—	๕๐.๐๐	๓๕.๐๐	๑๓.๖๖
๒. ใช้เป็นครั้งคราว	๘๕.๕๓	๘๘.๖๖	๘๑.๘๑	๘๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๘.๕๗	๕๐.๐๐	๓๕.๐๐	๘๘.๖๘
๓. ไม่ใช้เลย	๑.๑๔	๓.๖๘	๑๘.๑๘	๕.๐๐	—	๔๑.๑๘	๑๐.๐๐	—	๓.๖๕
รวม	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๐ ปรากฏว่า ในการใช้สิทธิผูกพันของอาจารย์และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหิดลประกอบการสอน ในกลุ่มที่ใช้ประกอบการสอนทุกครั้ง มีจำนวนร้อยละ ๑๓.๖๖ ในกลุ่มที่ใช้เป็นครั้งคราวมีจำนวนร้อยละ ๘๘.๖๘ และกลุ่มที่ไม่ใช้เลยมีจำนวนร้อยละ ๓.๖๕ คณะที่ใช้ประกอบการสอนทุกครั้งมากที่สุด คือ คณะอาชีวศาสตร์ เขตร้อน (๘๐ %) ส่วนคณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ และคณะวิทยาศาสตร์ไม่เคยใช้สิทธิผูกพันประกอบการสอนทุกครั้ง สำหรับอาจารย์ที่ไม่ได้ใช้สิทธิผูกพันประกอบการสอนเลยนั้น คณะวิทยาศาสตร์มีมากที่สุด (๕๐.๐๐%) และอาจารย์ของคณะต่างๆส่วนใหญ่ใช้สิทธิผูกพันประกอบการสอนเป็นครั้งคราว

ตารางที่ ๑๐

ค่าเฉลี่ยความถี่การใช้สื่อทัศนูปกรณ์แยกตามคณะและชนิดของสื่อทัศนูปกรณ์

ค่าเฉลี่ยความถี่การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ๑.๐๐ - ๑.๔๕ ไม่ต้องการใช้ ๑.๕๐ - ๒.๔๕ ต้องการเล็กน้อย ๒.๕๐ - ๓.๔๕ ต้องการปานกลาง
๓.๕๐ - ๔.๐๐ ต้องการมาก

สื่อทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ

ค่าเฉลี่ยของความถี่การใช้สื่อทัศนูปกรณ์

	แพทย์ (ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เภสัช	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์ (ข)	รวม
๑. กระดานดำ (Chalk Board)	๓.๓๘	๓.๐๘	๓.๓๓	๓.๘๐	๔.๐๐	๒.๙๘	๓.๕๐	๓.๓๕	๓.๖๘
๒. ข่องแก้วอย่าง (Specimens)	๓.๖๖	๒.๙๖	๓.๕๕	๓.๓๖	๓.๘๐	๒.๘๘	๓.๙๐	๓.๘๖	๓.๘๘
๓. สไลด์รวม ๒" x ๒" และเครื่องฉาย	๓.๕๕	๓.๙๖	๓.๓๓	๒.๕๐	๓.๑๐	๒.๘๖	๓.๕๐	๓.๓๘	๓.๓๕
๔. แผนภาพ (Diagrams)	๓.๓๐	๒.๘๘	๓.๖๓	๓.๕๖	๓.๑๐	๓.๑๖	๒.๙๐	๓.๐๓	๓.๒๖
๕. ทุ้จำลอง (Models)	๓.๑๑	๓.๐๘	๓.๐๐	๓.๑๖	๒.๕๐	๒.๙๑	๓.๒๐	๒.๘๖	๓.๐๕
๖. เครื่องขยายเสียง (Amplifier)	๓.๓๘	๓.๑๘	๓.๑๘	๒.๘๐	๒.๘๐	๒.๙๓	๓.๐๐	๓.๘๖	๓.๐๕
๗. เครื่องฉายเอกซเรย์	๒.๙๕	๓.๐๘	๓.๕๕	๓.๒๐	๒.๘๐	๒.๙๘	๒.๘๐	๓.๕๕	๓.๐๖
๘. ภาพฉาย	๓.๑๐	๒.๕๕	๓.๖๓	๓.๓๖	๒.๖๐	๒.๓๕	๓.๕๐	๓.๑๓	๓.๐๖
๙. ภาพวาด (Drawing & Sketchs)	๒.๘๓	๒.๕๘	๓.๖๓	๓.๐๘	๓.๑๐	๒.๕๕	๓.๘๐	๓.๑๓	๓.๐๖

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

วัสดุที่อุปกรณ์ต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้วัสดุที่อุปกรณ์								
	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๑๐. กราฟ (Graph)	๒.๕๖	๒.๓๑	๓.๑๘	๓.๕๖	๒.๘๐	๒.๓๑	๓.๐๐	๓.๐๘	๒.๕๕
๑๑. โปสเตอร์ (Poster)	๒.๕๕	๒.๓๑	๒.๕๗	๓.๓๖	๒.๖๐	๒.๖๘	๓.๕๐	๓.๐๘	๒.๘๗
๑๒. ฟิล์มภาพยนตร์ ๑๖ ม.ม. และเครื่องฉาย	๒.๕๐	๒.๓๑	๓.๐๘	๒.๖๘	๑.๕๐	๑.๓๑	๒.๕๐	๒.๕๕	๒.๕๖
๑๓. สไลด์จุลทัศน์และเครื่องฉาย (Microslide & Projector)	๒.๕๕	๒.๑๕	๓.๖๘	๒.๑๖	๒.๐๐	๑.๕๕	๓.๐๐	๒.๕๐	๒.๕๕
๑๔. เทปบันทึกเสียงและเครื่องบันทึกเสียง (Tape & Recorder)	๒.๑๓	๒.๐๘	๒.๕๖	๒.๕๐	๑.๕๐	๒.๖๘	๒.๕๐	๓.๑๕	๒.๕๑
๑๕. กระดานป้ายนิเทศ (Bulletin Board)	๒.๕๑	๑.๕๖	๒.๕๑	๒.๖๘	๑.๕๐	๑.๕๕	๒.๑๐	๒.๓๑	๒.๕๐
๑๖. ฟิล์มภาพยนตร์ ๘ ม.ม. และเครื่องฉาย (Film & Motion Picture Projector)	๒.๓๖	๒.๕๖	๓.๐๘	๒.๖๐	๑.๕๐	๑.๕๕	๑.๕๐	๒.๖๗	๒.๖๗
๑๗. เครื่องช่วยสอน (Teaching Machine)	๒.๑๑	๒.๓๑	๓.๐๐	๒.๕๐	๑.๕๐	๑.๕๕	๑.๕๐	๒.๖๓	๒.๖๖

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้วัสดุอุปกรณ์								
	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรเวศ	แพทย์(ร)	รวม
๑๘. แผ่นภาพโปร่งใสและเครื่องฉายภาพ ข้ามศีรษะ (Transparencies & Overhead Projector)	๒.๐๘	๑.๓๘	๒.๓๖	๒.๖๘	๒.๐๐	๑.๘๘	๑.๙๐	๒.๒๘	๒.๒๓
๑๙. แผ่นกระจกภาพขนาด $๑\frac{๑}{๒}$ " x ๘" และเครื่องฉาย	๒.๓๓	๑.๖๒	๒.๓๖	๒.๖๘	๒.๑๐	๑.๙๖	๒.๑๐	๒.๙๘	๒.๑๘
๒๐. เทปบันทึกภาพและเครื่องบันทึกภาพ (Video Tape & Recorder)	๒.๑๘	๒.๘๖	๒.๖๘	๒.๐๘	๒.๐๐	๑.๘๘	๑.๘๐	๒.๘๖	๒.๑๘
๒๑. ฟิล์มสกริป ๓๕ ม.ม. และเครื่องฉาย	๒.๑๘	๑.๓๑	๒.๐๘	๒.๖๘	๑.๘๐	๑.๙๖	๒.๑๐	๒.๓๓	๒.๑๐
๒๒. โทรทัศน์วงจรปิด (Closed Circuit T.V.)	๒.๐๓	๒.๘๖	๒.๘๖	๑.๘๘	๑.๘๐	๑.๘๖	๑.๒๐	๒.๖๘	๒.๐๓
๒๓. ห้องปฏิบัติการภาษา (Language Lab)	๑.๙๘	๑.๙๖	๑.๘๑	๒.๘๘	๑.๙๐	๒.๖๘	๑.๘๐	๒.๖๑	๑.๘๙
๒๔. แผนที่, ลูกโลก (Map, Globes)	๑.๘๐	๑.๘๘	๒.๐๐	๒.๖๘	๑.๘๐	๑.๙๖	๓.๐๐	๑.๘๖	๑.๘๖
๒๕. เครื่องรับโทรทัศน์ (T.V. Receiver)	๑.๘๖	๒.๖๒	๒.๑๙	๒.๐๘	๑.๖๐	๑.๙๖	๑.๐๐	๒.๐๓	๑.๘๘

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

โสตทัศนูปกรณ์ชนิดต่างๆ

ค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้โสตทัศนูปกรณ์

	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๒๖. เครื่องรับวิทยุ	๑.๘๘	๑.๖๕	๑.๕๑	๒.๐๐	๑.๖๑	๑.๘๖	๑.๐๐	๑.๘๘	๑.๘๑
๒๗. แผนภาพทึบแสงและเครื่องฉายภาพ ทึบแสง (Opaque Material & Projector)	๑.๙๘	๑.๑๕	๑.๕๖	๒.๑๖	๑.๖๐	๑.๘๑	๑.๕๐	๒.๓๘	๑.๙๕
๒๘. เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer)	๑.๕๖	๑.๘๖	๒.๑๘	๑.๕๖	๑.๘๐	๒.๐๖	๑.๘๐	๒.๑๙	๑.๙๕
๒๙. ไมโครฟิล์มและเครื่องฉาย (Microfilm & Projector)	๑.๘๘	๑.๖๑	๒.๒๙	๑.๙๖	๑.๖๐	๑.๕๓	๑.๕๐	๑.๘๖	๑.๙๕
๓๐. ฟิล์มลูป ๘ ม.ม.และเครื่องฉาย (Film Loop & Projector)	๑.๕๕	๑.๓๘	๒.๐๕	๑.๘๕	๑.๕๐	๑.๕๓	๑.๖๐	๑.๕๐	๑.๖๖
๓๑. ของลอบแบบ (Mock up)	๑.๕๕	๑.๙๙	๑.๕๑	๑.๙๖	๑.๖๐	๑.๘๑	๑.๖๐	๑.๓๓	๑.๕๕
๓๒. ไลออดรามมา (Diorama)	๑.๓๘	๑.๑๕	๑.๑๘	๑.๕๖	๑.๐๐	๑.๕๙	๑.๐๐	๑.๐๕	๑.๓๐

จากตารางที่ ๑๑ ปรากฏว่าความต้องการใช้โสตทัศนูปกรณ์ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมหิดล มีความต้องการใช้กระดานดำมาก (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๔) ความต้องการรองลงไปที่สำคัญได้แก่ ของตัวอย่าง (ค่าเฉลี่ย ๓.๔๔) สไลด์ขนาด ๒" x ๒" และเครื่องฉาย แผนภาพ และเครื่องขยายเสียง

ตามลำดับ ส่วนของที่ต้องการน้อยที่สุดได้แก่ ไซดอรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๐)

สำหรับความต้องการของการใช้วัสดุที่พบปรณของอาจารย์ในคณะต่าง ๆ มีดังนี้

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลต้องการใช้กระดาษค่ามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๙๕) ความต้องการรองลงไปได้แก่ ของตัวอย่าง สไลด์ขนาด ๒" x ๒" และ เครื่องฉาย เครื่องขยายเสียง และแผนภาพ ตามลำดับ ส่วนที่ไม่ต้องการใช้ได้แก่ ไซดอรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๕)

อาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์ต้องการใช้ สไลด์ขนาด ๒" x ๒" และ เครื่องฉายมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๙๖) ความต้องการรองลงไปได้แก่ เครื่องขยายเสียง เครื่องถ่ายเอกสาร หุ่นจำลอง และกระดาษค่าตามลำดับ ส่วนที่ไม่ต้องการใช้ได้แก่ ไซดอรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๕) แผนภาพพื้นแสงและเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๕) พิล์มสกริป ๓๕ มม. และเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๑) พิล์มลู่ ๘ มม. และ เครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๕) แผนภาพโปร่งใสและเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (ค่าเฉลี่ย ๑.๙๕) เครื่องคอมพิวเตอร์ (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๖) กระดาษ ป้ายนิเทศ (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๖)

อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ต้องการใช้กระดาษค่ามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๙๖) ความต้องการรองลงไปได้แก่ สไลด์ขนาด ๒" x ๒" และ เครื่องฉาย สไลด์จุลทรรศน์และ เครื่องฉาย เครื่องถ่ายเอกสาร ของตัวอย่าง ตามลำดับ ส่วนที่ไม่ต้องการใช้ได้แก่ ไซดอรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๑๕)

อาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์ต้องการใช้กระดาษค่ามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐) ความต้องการรองลงไปได้แก่ แผนภาพ กราฟ โปสเตอร์ และของตัวอย่าง ตามลำดับ

อาจารย์คณะเทคนิคการแพทย์ต้องการใช้กระดาษค่ามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๐) ความต้องการรองลงไปได้แก่ ของตัวอย่าง แผนภาพ ภาพวาด สไลด์ขนาด ๒" x ๒" และ เครื่องฉายตามลำดับ ส่วนที่ไม่ต้องการใช้ได้แก่ ไซดอรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐) ของค้อนแบบ (ค่าเฉลี่ย ๑.๖๐) โทรทัศน์วงจรปิด (ค่าเฉลี่ย ๑.๔๐) แผนที่ ลูกโลก (ค่าเฉลี่ย ๑.๔๐)

อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ต้องการใช้แผนภาพมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๑๖) ความต้องการรองลงไปได้แก่ เครื่องถ่ายเอกสาร กระดาษค่า ของตัวอย่าง และ สไลด์ขนาด ๒" x ๒" และ เครื่องฉายตามลำดับ ส่วนที่ไม่ต้องการใช้ได้แก่ ของค้อนแบบ (ค่าเฉลี่ย ๑.๔๐) แผนภาพพื้นแสง

และเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๔๑) สื่อมภาพบนบัตร ๔ ม.ม. และเครื่องฉาย (ค่าเฉลี่ย ๑.๔๓) และไลออรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๔๗)

อาจารย์คณะอายุรศาสตร์เขตร้อนต้องการใจของตัวอย่างมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๔๐) ความต้องการรองลงไป ได้แก่ ภาพวาด สไลด์ขนาด ๒" x ๒" และเครื่องฉายและ ภาพถ่ายความสำคัญ ส่วนที่ไม่ต้องการได้แก่ ไลออรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐) เครื่องรับวิทยุ (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐) โทรทัศน์ วงจรปิด (ค่าเฉลี่ย ๑.๒๐) เครื่องรับโทรทัศน์ (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐) ของล้อแบบ (ค่าเฉลี่ย ๑.๒๐) ห้องปฏิบัติการภาษา (ค่าเฉลี่ย ๑.๔๐)

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดีต้องการใจกระดานดำมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕) ความต้องการรองลงไป ได้แก่ เครื่องถ่ายภาพเอกซเรย์ เครื่องฉายเสียง ของตัวอย่าง และสไลด์ขนาด ๒" x ๒" ตามลำดับ ส่วนที่ไม่ต้องการใจได้แก่ ไลออรามา (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๘) ของล้อแบบ (ค่าเฉลี่ย ๑.๓๓)

ตารางที่ ๑๒

ค่าเฉลี่ยของกิจกรรมและบริการทางโสตทัศนศึกษาที่มีผลในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนแยกตามคณะและชนิดของกิจกรรม
ค่าเฉลี่ยของกิจกรรมและบริการทางโสตทัศนศึกษาประกอบการสอน ๑.๐๐ - ๑.๔๘ ไม่มีผล ๑.๕๐ - ๒.๔๘ มีผลเล็กน้อย ๒.๕๐ - ๓.๔๘ มีผลปานกลาง
๓.๕๐ - ๔.๐๐ มีผลดีมาก

บริการทางโสตทัศนศึกษา	ค่าเฉลี่ยการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน								
	มทร. (ค)	ทันต	เกษตร	สาธารณสุข	เทคนิค	วิชา	อาชีวศึกษา	แพทย์ (ร)	รวม
๑. การอำนวยความสะดวกในบริการการใช้โสตทัศนูปกรณ์	๓.๓๓	๓.๖๘	๓.๖๘	๓.๓๖	๓.๑๐	๒.๓๖	๓.๖๐	๓.๓๘	๓.๓๖
๒. การให้คำแนะนำแก่ท่าน เกี่ยวกับการที่จะเลือกโสตทัศนูปกรณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่ท่านสอน	๓.๒๑	๓.๕๖	๒.๕๑	๓.๕๖	๓.๑๐	๒.๗๖	๓.๕๐	๓.๒๕	๓.๒๕
๓. ช่วยผลิตอุปกรณ์การสอนบางอย่างที่ท่านต้องการ	๓.๒๓	๓.๑๘	๓.๕๘	๓.๕๘	๓.๓๐	๒.๗๖	๓.๖๐	๓.๑๗	๓.๒๖
๔. ให้คำแนะนำแก่ท่านในด้านการเก็บรักษาเมื่อใช้แล้วและการซ่อมแซมอย่างง่าย ๆ ในกรณีที่เกิดการชำรุดระหว่างที่ใช้อยู่	๓.๑๕	๓.๓๑	๒.๕๑	๓.๓๖	๓.๖๐	๒.๕๖	๓.๕๐	๓.๒๐	๓.๒๓

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

บริการทางโสตทัศนศึกษา	ค่าเฉลี่ยการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน								
	แพทย์(ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อาชีวศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๔. การแนะนำให้ท่านรู้จักวิธีใช้โสตทัศนูปกรณ์ที่จะนำไปใช้ ประกอบการสอน .	๓.๑๖	๓.๓๘	๓.๑๘	๓.๖๘	๓.๑๐	๒.๕๓	๓.๖๐	๓.๒๕	๓.๖๓
๕. การช่วยศึกษาเครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ จากแหล่งที่มี อุปกรณ์การสอนให้แก่ท่าน	๓.๑๘	๓.๕๖	๓.๖๓	๓.๕๑	๒.๕๐	๒.๖๕	๓.๑๐	๓.๕๐	๓.๒๖
๖. ช่วยประเมินผลการใช้อุปกรณ์ การสอนของท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงตัวท่าน ให้ เหมาะสมในการใช้อุปกรณ์การสอนในโอกาสต่อไป	๓.๖๑	๓.๒๓	๓.๐๘	๓.๕๘	๓.๑๐	๒.๖๕	๓.๖๐	๓.๐๘	๓.๑๕
๗. ช่วยแนะนำแหล่งที่มีโสตทัศนูปกรณ์สำหรับใช้ แก่ท่าน	๓.๑๐	๓.๒๓	๓.๕๕	๓.๕๕	๓.๐๐	๒.๗๖	๓.๕๐	๒.๗๑	๓.๑๑
๘. การให้คำปรึกษาแนะนำแก่ท่านเกี่ยวกับการจัด สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพ แวดล้อมให้เหมาะกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์	๓.๐๐	๓.๓๘	๒.๗๓	๓.๕๐	๒.๕๑	๒.๖๕	๓.๑๑	๓.๐๐	๓.๐๕
๙. การจัดส่งรายชื่ออุปกรณ์ต่างๆไปให้ท่านเพื่อจะได้ ทราบและพิจารณาเลือกใช้โสตทัศนูปกรณ์ตามความ ต้องการของท่าน	๓.๐๕	๓.๓๘	๓.๖๕	๓.๕๕	๓.๖๐	๒.๘	๓.๕๐	๒.๗๕	๓.๐๖

จากตารางที่ ๑๖ ปรากฏว่าอาจารย์ส่วนมากของมหาวิทยาลัยมหิดลมีความเห็นว่า การอำนวยความสะดวกในบริการให้มีวัสดุอุปกรณ์ มีผลต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๓๖) กิจกรรมที่สำคัญรองลงไปคืออาจารย์ส่วนมากเห็นว่า มีผลต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนคือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการที่จะเลือกวัสดุอุปกรณ์ไปใช้ในการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน (ค่าเฉลี่ย ๓.๒๕) กิจกรรมที่อาจารย์ส่วนมากให้ความเห็นว่ามีผลต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนน้อยที่สุดคือ การจัดส่งรายชื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ไปให้เพื่อจะได้ทราบ และพิจารณาเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ตามความต้องการ (ค่าเฉลี่ย ๓.๑๖) อย่างไรก็ตามก็ถือได้ว่าอาจารย์ส่วนมากมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมทั้งหมดว่ามีผลต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ในระดับปานกลาง

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลให้ความเห็นว่า การอำนวยความสะดวกในบริการให้มีวัสดุอุปกรณ์มีค่ามากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย ๓.๓๐) กิจกรรมที่มีค่ารองลงมาคือ การช่วยผลิตอุปกรณ์บางอย่างที่ต้องการ (ค่าเฉลี่ย ๓.๒๓) กิจกรรมที่ให้ค่าน้อยที่สุดคือ การให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการจัดสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ (ค่าเฉลี่ย ๓.๑๐)

อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ให้ความเห็นว่า การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวัสดุอุปกรณ์ไปใช้ในการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน มีค่ามากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๕) กิจกรรมที่มีค่ารองลงมาคือ การช่วยติดต่อขอยืมวัสดุอุปกรณ์จากแหล่งที่มีอุปกรณ์การสอนให้ (ค่าเฉลี่ย ๓.๑๖) กิจกรรมที่ให้ค่าน้อยกว่าเพื่อนคือ ให้คำแนะนำในด้านการเก็บรักษาอุปกรณ์เมื่อใช้แล้วและการซ่อมแซมอย่างง่าย ๆ ในกรณีที่เกิดการชำรุดระหว่างที่ใช้อยู่ (ค่าเฉลี่ย ๓.๑๕)

อาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์ให้ความเห็นว่า การแนะนำให้ผู้จัดวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่จะนำไปใช้ประกอบการสอนมีค่ามากกว่ากิจกรรมอย่างอื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย ๓.๒๔) กิจกรรมที่มีค่ารองลงมาคือ การช่วยติดต่อขอยืมวัสดุอุปกรณ์จากแหล่งที่มีอุปกรณ์การสอนให้ (ค่าเฉลี่ย ๓.๒๘) กิจกรรมที่ให้ค่าน้อยกว่าเพื่อนคือ การให้คำแนะนำในด้านการเก็บรักษาอุปกรณ์เมื่อใช้แล้วและการซ่อมแซมอย่างง่าย ๆ ในกรณีที่เกิดการชำรุดระหว่างที่ใช้อยู่ (ค่าเฉลี่ย ๓.๓๕)

อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ให้ความเห็นว่า การอำนวยความสะดวกในบริการการให้ยืมโสตทัศนูปกรณ์มีคุณค่ามากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ (คำเฉลย ๓.๖๕) กิจกรรมที่มีคุณค่ารองลงมาคือ การจัดส่งรายชื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ไปให้เพื่อจะได้ทราบและพิจารณาเลือกใช้โสตทัศนูปกรณ์ตามความต้องการ (คำเฉลย ๓.๖๔) กิจกรรมที่มีคุณค่าน้อยกว่าเพื่อนคือ การให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการจัดสถานที่ ซึ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมได้เหมาะสมกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์ (คำเฉลย ๒.๗๐)

อาจารย์คณะเทคนิคการแพทย์ให้ความเห็นว่า การให้คำแนะนำในด้านการเก็บรักษาอุปกรณ์ เมื่อได้แล้ว และการซ่อมแซมอย่างง่าย ๆ ในกรณีที่เกิดการชำรุดระหว่างที่ใช้อยู่มีคุณค่ามากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ (คำเฉลย ๓.๖๐) กิจกรรมที่มีคุณค่ารองลงมาคือ การช่วยผลิตอุปกรณ์การสอนบางอย่างที่ต้องการ (คำเฉลย ๓.๓๐) กิจกรรมที่มีคุณค่าน้อยกว่าเพื่อนคือ การช่วยศึกษาค้นคว้าโสตทัศนูปกรณ์จากแหล่งที่มีอุปกรณ์การสอนให้ (คำเฉลย ๒.๕๐)

อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ให้ความเห็นว่า การจัดส่งรายชื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ไปให้เพื่อจะได้ทราบและพิจารณาเลือกใช้โสตทัศนูปกรณ์ได้ตามความต้องการมีคุณค่ามากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ (คำเฉลย ๓.๕๕) กิจกรรมที่มีคุณค่ารองลงมาคือ การให้คำแนะนำในด้านการเก็บรักษาอุปกรณ์เมื่อได้แล้ว และการซ่อมแซมอย่างง่าย ๆ ในกรณีที่เกิดการชำรุดระหว่างที่ใช้อยู่ (คำเฉลย ๒.๕๒) กิจกรรมที่มีคุณค่าน้อยกว่าเพื่อนคือ การแนะนำให้รู้จักวิธีการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการนำไปประกอบการสอน (คำเฉลย ๒.๕๓)

อาจารย์คณะอายุรศาสตร์เขตร้อนให้ความเห็นว่า การส่งรายชื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ไปให้เพื่อจะได้ทราบและพิจารณาเลือกใช้โสตทัศนูปกรณ์ตามความต้องการมีคุณค่ามากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ (คำเฉลย ๓.๕๐) กิจกรรมที่มีคุณค่ารองลงมาคือ การให้คำแนะนำในด้านการเก็บรักษาอุปกรณ์เมื่อได้แล้ว และการซ่อมแซมอย่างง่าย ๆ ในกรณีที่เกิดการชำรุดระหว่างที่ใช้อยู่ (คำเฉลย ๓.๕๐) กิจกรรมที่มีคุณค่าน้อยกว่าเพื่อนคือ การช่วยศึกษาค้นคว้าโสตทัศนูปกรณ์การสอนให้ (คำเฉลย ๓.๑๐)

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลวชิรพยาบาลให้ความเห็นว่า การช่วยศึกษาค้นคว้าโสตทัศนูปกรณ์จากแหล่งที่มีอุปกรณ์การสอนให้ มีคุณค่ามากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ (คำเฉลย ๓.๕๐) กิจกรรมที่มีคุณค่ารองลงมาคือ การอำนวยความสะดวกในบริการการให้ยืมโสตทัศนูปกรณ์ (คำเฉลย ๓.๓๕) กิจกรรมที่มีคุณค่าน้อยกว่าเพื่อนคือ การช่วยแนะนำแหล่งที่มีโสตทัศนูปกรณ์สำหรับบริการให้ยืม (คำเฉลย ๒.๗๐)

ตารางที่ ๑๓

อัตราร้อยละของความต้อการที่จะจัดให้มีการอบรมการใช้สอที่ศูนย์แยกตามคณะ

ความต้อการที่จะจัดให้มีการอบรมใช้สอที่ศูนย์	อัตราร้อยละของความต้อการที่จะจัดให้มีการอบรมใช้สอที่ศูนย์								
	แพทย(ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิก	วิทยา	อาบุดรภาศสตร์	แพทย(ร)	รวม
๑. ต้อการ	๓๕.๓๘	๕๖.๓๑	๕๐.๕๑	๓๕.๓๘	๔๑.๐๖	๔๓.๐๖	๕๐.๐๐	๓๐.๔๓	๓๓.๐๘
๒. ไม่ต้อการ	๖๔.๖๖	๔๓.๖๙	๔๙.๔๙	๖๔.๖๖	๕๙.๐๐	๕๖.๙๔	๕๐.๐๐	๖๙.๕๗	๖๖.๙๒
รวม	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๓ ปรากฏว่าความต้อการของอาจารย์ ที่จะมีการอบรมการใช้สอที่ศูนย์ จากคณะต่างๆ ถึคเป็นอัตราร้อยละ ๓๓.๐๘ และไม่ต้อการร้อยละ ๖๖.๙๒ ในกลุ่มที่ต้อการให้มีการอบรมนั้น คณะทันตแพทยศาสตร์ มีความต้อการมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์ คณะอาบุดรภาศสตร์เขตรอน คณะเทคนิกการแพทย คณะแพทยศาสตร์และกวีราชพยาบาล คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี และคณะวิทยาศาสตร์ต้อการน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๔๓.๐๖

ตารางที่ ๑๔

ค่าเฉลี่ยของความต้องการในการฝึกอบรมการใช้โสตทัศนูปกรณ์แยก ความถี่และชนิดของโสตทัศนูปกรณ์

ค่าเฉลี่ยของความต้องการให้อบรม ๑.๐๐ - ๑.๕๕ ไม่ต้องการ ๑.๕๐ - ๒.๕๕ ต้องการปานกลาง ๒.๕๐ - ๓.๐๐ ต้องการมาก

โสตทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ

ค่าเฉลี่ยของความต้องการที่จะจัดให้มีการอบรมโสตทัศนูปกรณ์

	แพทย์(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๑. กล้องฉายรูป	๑.๗๐	๒.๓๑	๒.๒๗	๒.๒๘	๒.๐๐	๑.๘๖	๒.๒๐	๑.๗๕	๑.๕๖
๒. เครื่องฉายสไลด์จุลทัศน์ (Microslide Projector)	๑.๗๕	๑.๗๓	๒.๑๘	๒.๐๐	๒.๒๐	๑.๘๑	๒.๕๐	๑.๘๘	๑.๘๖
๓. เครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสตริป	๑.๘๒	๒.๑๕	๒.๐๐	๒.๐๘	๒.๑๐	๑.๗๕	๑.๕๐	๑.๗๕	๑.๘๕
๔. กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด ๔ ม.ม. และ ขนาด ๑๖ ม.ม.	๑.๗๐	๒.๒๓	๒.๓๖	๒.๑๒	๑.๘๐	๑.๒๕	๑.๕๐	๑.๖๓	๑.๘๕
๕. เครื่องฉายเอกสาร	๑.๗๕	๒.๐๘	๒.๑๘	๒.๒๕	๒.๐๐	๑.๘๗	๑.๕๐	๑.๖๓	๑.๘๘
๖. การล้างและอัดขยายรูปในห้องมืด	๑.๗๐	๒.๐๘	๑.๕๑	๒.๕๐	๒.๐๐	๑.๕๗	๑.๕๐	๑.๖๓	๑.๘๕
๗. เครื่องฉายภาพยนตร์ ๑๖ ม.ม.	๑.๗๘	๒.๐๐	๑.๗๓	๒.๒๐	๑.๗๐	๑.๕๗	๒.๒๐	๑.๖๓	๑.๘๐
๘. เครื่องขยายเสียง (Amplifier)	๑.๗๕	๑.๕๕	๒.๐๐	๒.๑๖	๒.๐๐	๑.๗๕	๒.๓๐	๑.๕๕	๑.๗๕

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

โสตทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ยของความต้องการที่จะจัดให้มีการอบรมโสตทัศนูปกรณ์								
	แพทย์ (ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย (ร)	รวม
๙. เครื่องบันทึกเสียง	๑.๙๑	๑.๙๓	๑.๙๑	๒.๑๖	๒.๐๐	๑.๓๕	๒.๓๐	๑.๕๔	๑.๙๖
๑๐. เครื่องฉายภาพยนตร์ ๘ ม.ม.	๑.๒๓	๑.๕๒	๑.๕๕	๑.๙๒	๑.๒๐	๑.๒๙	๑.๔๐	๑.๙๕	๑.๙๑
๑๑. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Overhead Projector)	๑.๔๔	๑.๖๒	๒.๔๕	๑.๘๕	๒.๐๐	๑.๒๔	๒.๒๐	๑.๕๐	๑.๖๓
๑๒. การผลิตวีดิทัศน์	๑.๖๐	๑.๕๖	๑.๕๕	๒.๐๐	๑.๖๐	๑.๓๕	๒.๐๐	๑.๖๓	๑.๖๖
๑๓. เครื่องฉายไมโครฟิล์ม (Microfilm Projector)	๑.๕๓	๑.๖๕	๒.๓๖	๒.๐๐	๑.๕๐	๑.๑๔	๑.๕๐	๑.๕๕	๑.๖๓
๑๔. เครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque Projector)	๑.๕๕	๑.๕๖	๒.๐๕	๑.๘๕	๑.๕๐	๑.๒๙	๑.๕๐	๑.๙๑	๑.๖๑

จากตารางที่ ๑๔ ปรากฏว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการที่จะจัดให้มีการอบรมการใช้โสตทัศนูปกรณ์อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๕๕) จำแนกความต้องการตามคณะต่าง ๆ ดังนี้

คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลต้องการให้อบรมเกี่ยวกับเครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสกริปเป็นจำนวนสูงสุด รองลงมาได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ ๑๖ ม.ม. ไม่ต้องการอบรมเกี่ยวกับ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

คณะแพทยศาสตร์กองการให้อบรมเกี่ยวกับกล้องถ่ายภาพเป็นอันดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด ๘ ม.ม. และ ๑๖ ม.ม. ไม่ต้องการอบรมเกี่ยวกับ เครื่องฉายภาพทึบแสง และการผลิตวัสดุกราฟิก

คณะเภสัชศาสตร์กองการให้อบรมเกี่ยวกับเครื่องฉายภาพข้ามที่ระยะเป็นอันดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ เครื่องฉายไมโครฟิล์ม และกล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด ๘ ม.ม. และขนาด ๑๖ ม.ม. ไม่ต้องการอบรมเกี่ยวกับ เครื่องฉายภาพยนตร์ ๘ ม.ม.

คณะสาธารณสุขศาสตร์กองการให้อบรมเกี่ยวกับการล้างและอัดขยายรูปในห้องมืด เป็นอันดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ เครื่องฉายเอกสารและกล้องถ่ายภาพ และ ต้องการอบรมเกี่ยวกับเครื่องฉายภาพทึบแสงน้อยที่สุด

คณะเทคนิคการแพทย์กองการให้อบรมเกี่ยวกับเครื่องฉายสไลด์จุลทัศน์เป็นอันดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ เครื่องฉายสไลด์และมิถุนัสกริป และ ต้องการอบรมเกี่ยวกับ การผลิตวัสดุกราฟิกกับเครื่องฉายภาพยนตร์ ๘ ม.ม. น้อยที่สุด

คณะอายุรศาสตร์เขตรัตนกองการให้อบรมเกี่ยวกับเครื่องฉายสไลด์จุลทัศน์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ เครื่องบันทึกเสียงกับเครื่องขยายเสียง ไม่ต้องการอบรมเกี่ยวกับ เครื่องฉายไมโครฟิล์ม และกล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด ๘ ม.ม. และขนาด ๑๖ ม.ม.

คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีกองการให้อบรมเกี่ยวกับเครื่องฉายสไลด์จุลทัศน์เป็นอันดับสูงสุด นอกเหนือไปจากนี้มีความต้องการ คิดเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

เป็นที่น่าสังเกตว่าคณะวิทยาศาสตร์ เมื่อเฉลี่ยค่าของความต้องการที่จะให้มีการอบรมเกี่ยวกับ โสตทัศนอุปกรณ์ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่ต้องการอบรมเกี่ยวกับโสตทัศนอุปกรณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น

ตารางที่ ๑๕

อัตราร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์โสตทัศนศึกษากลางในมหาวิทยาลัยมหิดลแยกตามคณะ

ความคิดเห็น	อัตราร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์โสตทัศนศึกษากลาง								
	แพทย(ศ)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย(ร)	รวม
๑. มีความจำเป็นมาก	๘๓.๘๘	๕๓.๘๘	๕๕.๘๘	๕๖.๐๐	๘๐.๐๐	๖๓.๘๓	๗๐.๐๐	๕๖.๖๖	๕๖.๘๘
๒. มีความจำเป็นพอสมควร	๑๖.๕๕	๓๐.๘๘	๒๗.๒๒	๕๕.๐๐	๒๐.๐๐	๒๘.๗๗	๓๐.๐๐	๒๘.๖๖	๕๕.๕๕
๓. ไม่มีความจำเป็น	๕.๕๕	๑๕.๒๒	๑๗.๑๑	—	๒๐.๐๐	๗.๔๐	๑๐.๐๐	๑๕.๖๖	๕.๕๕
รวม	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๕ ปรากฏว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเห็นว่าการจัดตั้งศูนย์โสตทัศนศึกษากลางมีความจำเป็นมาก (๕๖.๘๘ %) ส่วนอัตราร้อยละ ๕๕.๕๕ เห็นว่าการจัดตั้งศูนย์โสตทัศนศึกษากลางมีความจำเป็นพอสมควร มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น (๕.๕๕ %) ที่เห็นว่าการจัดตั้งศูนย์ดังกล่าวไม่มีความจำเป็นเลย ในพวกที่เห็นว่ามีค่าจำเป็นมากนั้น คณะอายุรศาสตร์เขตร้อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปตามลำดับได้แก่ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล คณะเภสัชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี คณะเทคนิคการแพทย์ และคณะวิทยาศาสตร์ สำหรับในพวกที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นนั้น คณะเภสัชศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปตามลำดับได้แก่ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์เขตร้อน คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล และคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

ตารางที่ ๑๖

อัตราร้อยละของความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสังกัดของหน่วยโสตทัศนศึกษาแยกตามคณะต่าง ๆ

สังกัดของหน่วยโสตทัศนศึกษา	อัตราร้อยละตามความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสังกัดของหน่วยโสตทัศนศึกษา								
	แพทย์ (ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรศาสตร์	แพทย์ (ร)	รวม
๑. หน่วยงานอิสระหน่วยหนึ่งของมหาวิทยาลัย	๔๖.๔๓	๓๘.๕๖	๓๖.๓๖	๓๖.๐๐	๔๐.๐๐	๓๕.๒๓	๖๐.๐๐	๖๕.๐๐	๓๘.๒๕
๒. รวมอยู่ในระดับภาควิชา	๒๖.๖๓	๒๓.๐๘	๒๓.๒๓	๓๖.๐๐	๒๐.๐๐	๒๓.๕๓	—	๓๓.๐๐	๒๕.๖๕
๓. รวมอยู่ในระดับคณะ	๑๕.๐๓	๒๓.๐๘	๑๘.๑๘	๓๖.๐๐	๒๐.๐๐	๒๓.๕๓	๕๐.๐๐	๑๖.๖๓	๒๑.๕๖
๔. ไม่ออกความเห็น	๑๖.๕๔	๑๕.๓๔	๒๓.๒๓	๕.๐๐	๒๐.๐๐	๑๓.๖๕	—	๒๐.๕๓	๑๕.๖๐

*จำนวนอาจารย์ตอบ ๑๔๓ คน ออกความคิดเห็น ๑๕๓ คน ไม่ออกความคิดเห็น ๒๖ คน

จากตารางที่ ๑๖ ปรากฏว่า อาจารย์คณะต่างๆของมหาวิทยาลัยมหิดล ร้อยละ ๓๘.๒๕ เห็นสมควรให้เป็นหน่วยงานอิสระหน่วยหนึ่งของมหาวิทยาลัย อันควรรองลงมาเห็นควรให้รวมอยู่ในระดับภาควิชาจำนวน ร้อยละ ๒๕.๖๕ และร้อยละ ๒๑.๕๖ เห็นว่าควรจะให้หน่วยงานนี้อยู่ในระดับของคณะ ร้อยละ ๑๕.๖๐ ไม่ออกความเห็น

— ในกลุ่มที่เห็นควรให้เป็นหน่วยงานอิสระหน่วยหนึ่งของมหาวิทยาลัยนั้น อาจารย์คณะอายุรศาสตร์เซร่อนเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่อาจารย์คณะแพทย์ศาสตร์และศิริราชพยาบาล ส่วนคณะอื่นๆอีก ๖ คณะนั้นเห็นด้วยในอัตราที่ใกล้เคียงกัน

- ในกลุ่มความเห็นที่ควรจะให้รวมอยู่ในระดับภาควิชา อาจารย์คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์
- ในกลุ่มความเห็นที่ควรจะให้รวมอยู่ในระดับคณะ อาจารย์คณะอายุรศาสตร์เขตร่วมเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่อาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์ ส่วนอาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลเห็นด้วยกับความถี่คิดเห็นในข้อนี้น้อยที่สุด
- อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ไม่ออกความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาได้แก่อาจารย์คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี และอาจารย์คณะอายุรศาสตร์เขตร่วมออกความคิดเห็นทั้งหมด

ตารางที่ ๑๓

เหตุผลที่อาจารย์ผู้ตอบเห็นควรให้งานโสตทัศนศึกษาารวมอยู่ในระดับภาควิชา

เหตุผล	จำนวน
๑. สะดวกและรวดเร็วในการนำไปใช้และการเก็บรักษา	๓๐
๒. ตรงตามความต้องการและความเหมาะสม	๗
๓. เพราะเป็นงานที่ริเริ่มขึ้นใหม่	๑
๔. ระดับภาควิชามีอุปกรณ์พร้อมที่จะบริการดีกว่า	๑

* จำนวนอาจารย์ผู้ตอบ ๔๖ คน ให้เหตุผล ๓๘ คน ไม่ให้เหตุผล ๘ คน

จากตารางที่ ๑๓ ปรากฏว่า จากจำนวนประชากร ๑๔๓ คน มีผู้เห็นควรให้งานโสตทัศนศึกษาารวมอยู่ในระดับภาควิชา จำนวน ๔๖ คน โดย ๓๘ คนให้เหตุผลประกอบ ส่วนอีก ๘ คนไม่ได้ให้เหตุผล เหตุผลที่อาจารย์ส่วนมากเห็นว่าหน่วยงานโสตทัศนศึกษาควรอยู่ในระดับภาควิชา เพราะว่า สะดวกและรวดเร็วในการนำไปใช้และการเก็บรักษา ซึ่งมีจำนวน ๓๐ คน อันคัมรองลงมาได้แก่เหตุผล ตรงตามความต้องการและเหมาะสม มีผู้ให้ความเห็น ๗ คน

ตารางที่ ๑๔

เหตุผลที่อาจารย์ผู้ตอบเห็นควรให้งานโสตทัศนศึกษาเป็นหน่วยงานที่รวมอยู่ในระดับคณะ

เหตุผล	จำนวน
๑. สะดวกในการขี้มและขอบริการมากกว่าในระดั้มมหาวิทยาลัย	๑๓
๒. ประหยัดงบประมาณ	๕
๓. ภาควิชาอื่นๆจะได้มีโอกาสได้ใช้ด้วย	๔
๔. การตั้งเป็นศูนย์อิสระไม่สะดวกแก่ผู้ต้องการใช้	๔
๕. ตรงตามความต้องการของคณะและนักศึกษ	๑

* จำนวนอาจารย์ผู้ตอบ ๒๕ คน และให้เหตุผลทั้งหมด

จากตารางที่ ๑๔ ปรากฏว่า จากจำนวนประชากร ๑๔๓ คน มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับงานโสตทัศนศึกษาว่าควรจะรวมอยู่ในระดับคณะมีจำนวน ๒๕ คน เหตุผลที่มีผู้ให้ข้อคิดเห็นมากที่สุดคือ สะดวกในการขี้มและการขอบริการมากกว่าอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผู้ให้ความเห็นถึง ๑๓ คน อันับรองลงมา คือประหยัดงบประมาณ จำนวน ๕ คน และภาควิชาอื่นๆจะได้มีโอกาสได้ใช้ด้วย กับเหตุผลการตั้งเป็นศูนย์อิสระไม่สะดวกแก่ผู้ต้องการใช้ ๔ คนเท่านั้น

ตารางที่ ๑๔

เหตุผลที่อาจารย์ผู้ตอบเห็นควรวางงานโสตทัศนศึกษาเป็นหน่วยงานอิสระ หน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัย

เหตุผล	จำนวน
๑. เป็นอิสระในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความคล่องตัว	๒๖
๒. สะดวกในการติดต่องานขอยืม ของจำแนกจ่าย ตลอดจนขอบริการต่างๆ	๑๘
๓. ประหยัดงบประมาณ	๑๕
๔. ทำให้ทุกคนมีสิทธิเสมอภาคกัน	๑๔
๕. เป็นศูนย์กลางของคณะต่างๆ	๙
๖. การบริหารงานและการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบ	๕
๗. ประหยัดเจ้าหน้าที่และแรงงาน	๔
๘. เป็นศูนย์กลางในการจัดหา การผลิต ตลอดจนการให้ยืมโสตทัศนอุปกรณ์ต่างๆ	๑

* จำนวนอาจารย์ผู้ตอบ ๘๒ คน ให้เหตุผล ๖๙ คน ไม่ให้เหตุผล ๑๓ คน

จากตารางที่ ๑๘ ปรากฏว่า ในจำนวนประชากรทั้งหมด ๑๔๓ คนนั้น มีผู้เห็นควรให้งานโสตทัศนศึกษาเป็นหน่วยงานอิสระหน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัย มีจำนวน ๓๑ คน ให้เหตุผลทั้งหมด ๖๓ คน ไม่ให้เหตุผล ๒ คน ในจำนวน ๖๓ คนที่ให้เหตุผลนั้น ๒๒ คนมีความเห็นว่าการที่เป็นหน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัย ทำให้เป็นอิสระในการปฏิบัติงาน และทำให้เกิดการคล่องตัวซึ่งเป็นอันดับสูงสุด รองลงมาได้แก่เหตุผลที่ว่าสะดวกในการติดต่อขอยืม ขอคำแนะนำ ตลอดจนขอบริการต่างๆ มีจำนวน ๑๘ คน นอกจากนี้เหตุผลประหัตประหมัดประมาณ มีจำนวน ๑๘ คน เหตุผลที่ว่าทำให้ทุกคณะมีสิทธิเสมอภาคกัน มีจำนวน ๑๘ คน และเหตุผลที่ว่า เป็นศูนย์รวมของคณะต่างๆ มีจำนวน ๗ คน

ตารางที่ ๒๐

อัตราร้อยละของปัญหา อุปสรรค และความไม่สะดวกต่าง ๆ ในการใช้ผลิตภัณฑ์แยกตามคณะและปัญหา

ปัญหา อุปสรรค และความไม่สะดวกต่าง ๆ	อัตราร้อยละของปัญหา อุปสรรค และความไม่สะดวกต่าง ๆ ในการใช้ผลิตภัณฑ์								
	แพทย์(ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	วิทยา	อายุรเวทศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๑. ไม่มีงบประมาณในการที่จะซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น	๖๕.๓๕	๖๑.๕๐	๓๖.๓๖	๖๐.๐๐	๕๐.๐๐	๓๕.๒๕	๕๐.๐๐	๖๕.๑๓	๕๖.๒๘
๒. มีอุปกรณ์ในจำนวนจำกัดยืมไม่ค่อยได้	๕๖.๕๖	๖๐.๕๐	๕๕.๕๕	๖๐.๐๐	๖๐.๐๐	๖๕.๕๑	๖๐.๐๐	๕๐.๐๐	๕๕.๕๐
๓. ไม่มีอุปกรณ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน	๓๕.๖๕	๕๓.๕๕	๕๕.๕๕	๖๕.๐๐	๖๐.๐๐	๕๑.๑๕	๕๐.๐๐	๕๑.๖๓	๕๕.๓๖
๔. มีอุปกรณ์แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ให้บริการและรับฝึกสอน	๕๐.๖๕	๕๓.๕๕	๕๕.๕๕	๖๐.๐๐	๓๐.๐๐	๖๕.๖๕	๖๐.๐๐	๖๕.๖๓	๕๓.๑๓
๕. มีอุปกรณ์แต่ไม่ได้รับความสะดวกในบริการการให้ยืม	๖๕.๖๕	๕๖.๑๕	๓๖.๓๖	๖๕.๐๐	๖๐.๐๐	๖๕.๕๑	๕๐.๐๐	๕๕.๑๓	๖๕.๖๕
๖. ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเตรียมหรือผลิตอุปกรณ์	๓๖.๕๖	๓๐.๖๖	๖๕.๖๕	๓๖.๐๐	—	๖๓.๕๓	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	๓๖.๖๖
๗. มีอุปกรณ์แต่ไม่รู้จัก ใช้งาน	๖๕.๖๕	๓๕.๕๖	—	๕๕.๐๐	๕๐.๐๐	๓๕.๖๕	๖๐.๐๐	๖๕.๖๓	๖๖.๖๕

ตารางที่ ๒๐ (กอ)

ปัญหา อุปสรรค และความไม่สะดวกต่าง ๆ	อัตราร้อยละของปัญหา อุปสรรค และ ความไม่สะดวกต่าง ๆ ในการใช้สิทธิอุปการะ								
	แพทย์(ก)	ทันต	เภสัช	สาธารณสุข	เทคนิค	ศึกษา	อาบมุรธาศาสตร์	แพทย์(ร)	รวม
๑. มีอุปกรณ์แต่ไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมในการใช้อุปกรณ์ เช่น ห้องฝึกสำหรับฉายหนัง	๓๒.๔๘	๓.๖๙	๕๕.๕๕	๖๘.๐๐	๕๐.๐๐	๑๙.๖๕	๑๐.๐๐	๑๖.๖๗	๓๑.๖๕
๑๘. มีอุปกรณ์แต่ชำรุดใช้การไม่ได้	๓๒.๔๘	๓๐.๙๑	๓๖.๓๖	๕๖.๐๐	๑๐.๐๐	๑๑.๙๖	—	๖๕.๑๙	๓๐.๑๕
๑๙. ไม่ทราบว่าจะมีเงินได้หรือไม่บ้าง	๖๖.๐๓	๓๘.๕๖	๕.๐๕	๕๖.๐๐	๑๐.๐๐	๑๙.๖๕	๖๐.๐๐	๖๕.๐๐	๖๕.๕๑
๑๑. ไม่มีความรู้ในการ เทรียมและผลิตอุปกรณ์	๖๖.๐๓	๓๘.๕๖	๕.๐๕	๕๐.๐๐	๓๐.๐๐	๑๑.๙๖	๓๐.๐๐	๖๕.๐๐	๖๙.๓๖
๑๒. มีอุปกรณ์แต่ไม่รู้จักระลักและวิธีการนำไปใช้									
ประกอบการศึกษา	๑๓.๙๐	๖๓.๐๙	๕.๐๕	๓๖.๐๐	๕๐.๐๐	๑๙.๖๕	๖๐.๐๐	๑๖.๕๐	๑๘.๕๘
๑๓. ไม่อยากใช้เพราะเสียเวลาในการคิดออก									
จดบันทึก	๑๖.๓๓	๕๓.๘๕	—	๓๖.๐๐	๑๐.๐๐	๑๙.๖๕	—	๑๖.๖๗	๑๘.๐๓
๑๔. ไม่มีประสบการณ์ในการใช้หรือได้รับการฝึกหัดมาก่อน	๑๕.๐๙	๑๕.๓๙	๑๘.๑๘	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	—	—	๑๕.๖๗	๑๘.๐๓
๑๕. ไม่ทราบว่า มีอุปกรณ์อะไรบ้าง	๑๓.๙๐	๙.๖๙	๕.๐๕	๕๕.๐๐	๑๐.๐๐	๑๙.๖๕	๖๐.๐๐	๑๖.๖๗	๑๙.๕๕
๑๖. ระยะเวลาสอนสั้นไม่มีโอกาสที่จะใช้									
ประกอบการศึกษา	๘.๖๖	๙.๖๙	๕.๐๕	๖๕.๐๐	๑๐.๐๐	๖๓.๕๓	๑๐.๐๐	๘.๓๓	๑๐.๕๘

จากตารางที่ ๒๐ ปรากฏว่าอาจารย์ส่วนมาก (๕๖.๒๕%) ของมหาวิทยาลัยมหิดลให้ความเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ คือ ไม่มีงบประมาณในการซื้อสื่อทัศนูปกรณ์ที่จำเป็น ปัญหาสำคัญรองลงไปคือ มีอุปกรณ์ในจำนวนจำกัดยืมไม่ค่อยได้ (๔๕.๕๐%) ไม่มีอุปกรณ์ที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน มีอุปกรณ์แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ให้บริการรับผิดชอบ ความสำคัญ ส่วนปัญหาที่ว่าไม่ชอบใช้อุปกรณ์ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าจำเป็นมีผู้ตอบน้อยที่สุด (๑.๐๕%) ปัญหาที่น้อยรองลงไปตามลำดับคือ ใจแล้วไม่ได้ยินเสียงด้วยปากเปล่าไม่ได้ ไม่สนใจ เนื่องจากไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงาน เกี่ยวกับสื่อทัศนูปกรณ์ มีอุปกรณ์แต่ไม่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ปัญหาที่คณะต่าง ๆ ประสบมากที่สุด ปรากฏดังนี้

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลประสบปัญหา ไม่มีงบประมาณในการที่จะซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น

อาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์ประสบปัญหา มีอุปกรณ์ในจำนวนจำกัดยืมไม่ค่อยได้ กับไม่มีงบประมาณในการที่จะซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น

อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ประสบปัญหา ไม่มีงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น

อาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์ประสบปัญหา มีอุปกรณ์แต่ไม่ได้รับความสะดวกในการให้บริการ การให้ยืม กับมีอุปกรณ์แต่ไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมในการใช้อุปกรณ์ เช่น ห้องสำหรับฉายภาพยนตร์

อาจารย์คณะเทคโนโลยีการแพทย์ประสบปัญหา มีอุปกรณ์แต่ไม่รู้จักริธีใช้ กับไม่มีประสบการณ์ในการใช้หรือได้รับการอบรมมาก่อน

อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ประสบปัญหา มีอุปกรณ์แต่ไม่รู้จักริธีใช้ กับ ไม่มีงบประมาณในการที่จะซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น

อาจารย์คณะอาชีวศึกษาเขตตะวันออกประสบปัญหา มีอุปกรณ์ในจำนวนจำกัดยืมไม่ค่อยได้ กับ ไม่ทราบว่าหาซื้อได้ที่ไหนบ้าง

อาจารย์คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีประสบปัญหา ไม่มีงบประมาณในการที่จะซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น

ตารางที่ ๒๑

หน่วยงานที่ทำหน้าที่สอดส่องปฎิบัติในมหาวิทยาลัยมสคสแยกตามสังกัด

หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับสอดส่องปฎิบัติโดยตรง	คณะ
มี	ภาควิชา คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี คณะ คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล คณะอายุรศาสตร์เขตร้อน
ไม่มี	คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะวิทยาศาสตร์

จากตารางที่ ๒๑ ปรากฏว่าในมหาวิทยาลัยมสคสมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับสอดส่องปฎิบัติโดยตรงมี ๔ คณะ คือ คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล คณะอายุรศาสตร์เขตร้อน ซึ่งเป็นหน่วยงานทางค่านสอดส่องศึกษาสังกัดในระดัคณะ ส่วนรับคณะสาธารณสุขศาสตร์และคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีมีหน่วยงานหน่วยงานสอดส่องศึกษาสังกัดในระดัภาควิชา

สำหรับคณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ และคณะวิทยาศาสตร์นั้น สอดส่องปฎิบัติเก็บไว้ทั่วไป ไม่มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งรวบรวมเก็บไว้และรับปฎิครอบโดยตรง

ตารางที่ ๒๒

จำนวนโสตทัศนูปกรณ์แยกตามคณะและสภาของจุฬาลงกรณ์

โสตทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	จำนวนและสภาพของโสตทัศนูปกรณ์ที่มีอยู่ในคณะต่าง ๆ																	
	แพทย์(ก)		ทันต		เภสัช		สาธารณสุข		เทคนิก		วิทยา		อายุรศาสตร์		แพทย์(ร)		รวม	
	ดี	ชำรุด	ดี	ชำรุด	ดี	ชำรุด	ดี	ชำรุด	ดี	ชำรุด	ดี	ชำรุด	ดี	ชำรุด	ดี	ชำรุด	ดี	ชำรุด
๑. เครื่องฉายภาพยนตร์ ๘ ม.ม.	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-
๒. เครื่องฉายภาพยนตร์ ๑๖ ม.ม.	๑	๑	๑	-	-	๑	๓	-	๑	-	๒	-	๒	-	๓	-	๑๓	๒
๓. เครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสตริป	๓	-	๒	-	๑	-	๒	-	๑	-	๒	-	-	-	๓	-	๑๔	-
๔. เครื่องฉายกระจกภาพขนาด $๓\frac{๓}{๘}$ " x ๔"	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-
๕. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (Overhead Projector)	๒	-	-	-	-	-	๒	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	๕	-
๖. เครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque Projector)	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	๒	-
๗. เครื่องฉายภาพจุลทัศน์ (Micro Projector)	-	-	-	-	๑	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒	-
๘. เครื่องรับวิทยุ	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	๒	-

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

โสตทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ	จำนวนและสภาพของโสตทัศนูปกรณ์ที่มีอยู่ในคณะต่าง ๆ																	
	แพทย์(ค) คิง ชำรุด	ทันต คิง ชำรุด	เภสัช คิง ชำรุด	สาธารณสุข คิง ชำรุด	เทคนิก คิง ชำรุด	วิทยา คิง ชำรุด	อายุรศาสตร์ คิง ชำรุด	แพทย์(ร) คิง ชำรุด	รวม คิง ชำรุด									
๘. เครื่องบันทึกเสียง	-	-	๑	-	-	-	๔	-	๑	-	๒	-	๒	-	๓	-	๑๑	-
๑๐. เครื่องขยายเสียง	๕	-	๓	-	๓	-	๔	-	๓	-	๒	-	๑	-	๓	-	๓๖	-
๑๑. เครื่องเล่นเทปเสียง	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-
๑๒. เครื่องฉายเอกสาร	๖	-	๑	-	๑	-	๑	-	-	-	๑	-	๑	-	๑	-	๔	-
๑๓. ห้องปฏิบัติการภาษา (Language Lab)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑	-
๑๔. ฟิล์มภาพยนตร์ ๑๖ ม.ม.	๑๕๐	๑๕	๒๓	๑	-	-	๘๐	๒	๑๑	-	๑๐	-	๘๐	-	๑๒	-	๓๖๖	๑๔
๑๕. ฟิล์มสตริป ๓๕ ม.ม.	-	-	-	-	-	-	๓๕	-	-	-	-	-	-	-	๑๐	-	๔๕	-
๑๖. แผ่นสไลด์ขนาด ๒" x ๒"	๑,๕๐๐	๕๐	๓๐๐	-	๑,๑๐๐	-	๘๐	-	๒๐	-	๓๐	-	-	-	๑๖๐	-	๓,๕๖๐	๕๐
๑๗. แผ่นกระจกภาพขนาด ๓๕" x ๔"	๑๕๐	๑๖	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๕๐	๑๖
๑๘. แผ่นภาพโป่งใส	๑๕๐	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๕๐	-
๑๙. สไลด์จุลทัศน์	-	-	๔๐	-	๓๐๐	-	๑๒๐	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๕๐๐	-
๒๐. เทปบันทึกเสียง	-	-	๓๐	-	-	-	๒๐	-	-	-	-	-	๒๕	-	๒๐	-	๘๕	-
๒๑. แผนภาพ	๑๒๐	๕	-	-	๑๑๐	-	๕	-	-	-	-	-	๒๓	-	๓๐	-	๒๕๖	๕

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

สื่อที่นิยมปรกณ์มีต่าง ๆ	จำนวนและสภาพของสื่อที่นิยมปรกณ์ที่มีอยู่ในคณะต่าง ๆ																	
	แพทย์(ค) ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	ทันต ที่	รวม			
๑๖. กราฟ (Graph)	๔๐	๔	-	-	๖๕	๒	๔	-	-	-	-	-	๕๐	-	๓๖	-	๒๖๕	๖
๑๗. แผนภูมิ (Chart)	๕๐	๓	๑๐	-	๕๐	-	๕	-	-	-	-	-	๒๕	-	๕๐	-	๑๖๐	๓
๑๘. รุ่นจำลอง (Model)	๒๕๐	-	๑๕๐	-	๑๖๐	-	๑๕	-	๑๖	-	๑๕	-	-	-	๒๐	-	๕๓๐	-
๑๙. แผนที่, โลก (Map, Glob)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๕	-	-	-	๕	-
๒๐. ภาพถ่าย	๑,๕๐๐	-	๕๐๐	-	-	-	๒๕๐	-	๒๐	-	๓๐	-	๓๒๐	-	๒๐๐	-	๓,๒๐๐	-
๒๑. ภาพวาด (Drawing)	๕๐๐	-	๑๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๕	-	๑๕๐	-	๒๕๕	-
๒๒. โปสเตอร์ (Poster)	๒๐๐	-	๒๐๐	-	-	-	๓๐๐	-	๒๐	-	๒๐	-	๑๕	-	๑๒๐	-	๑,๒๓๕	-
๒๓. ของตัวอย่าง (Specimen)	๒๐๐	-	๕๐	-	-	-	๑๐	-	๑๐	-	๑๕	-	-	-	๑๕๐	-	๕๒๕	-
๒๔. กระดานดำ (Chalk Board)	๒๐	-	๑๐	-	๕	-	๑๖	-	๕	-	๓๐	-	๒	-	๒๐	-	๑๐๖	-
๒๕. กระดานป้ายนิเทศ (Bulletin Board)	๓	-	๕	-	๕	-	๕	-	๒	-	๔	-	๕	-	๑๐	-	๓๕	-

จากตารางที่ ๒๖ ปรากฏว่าอุปกรณ์ประเภทเครื่องฉายนั้น ในมหาวิทยาลัยมหิดล มีเครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสกริปมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ ๑๖ ม.ม. ในจำนวนนี้ คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลกับคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มีเครื่องฉายสไลด์และ

ฟิล์มสีรูป มากที่สุด ส่วนคณะอายุรศาสตร์เขตร้อนไม่มีเลย สำหรับคณะสาธารณสุขศาสตร์นั้นมีเครื่องฉายภาพยนตร์ขนาด ๑๒ ม.ม.มากที่สุด คณะเภสัชศาสตร์มีอยู่ ๑ เครื่องแต่ว่ารูปใช้การไม่ได้ อุปกรณ์นอกเหนือจากที่ปรากฏอยู่ในตารางทุกคณะไม่มีไว้เพื่อใช้ประกอบการสอนเลย แม้ เครื่องฉายฟิล์มรูป เครื่องฉายไมโครฟิล์ม โทรทัศน์วงจรปิด เครื่องช่วยสอน เป็นต้น

สำหรับโสตทัศนวัสดุประเภทสไลด์ขนาด ๒" x ๒" นั้น มหาวิทยาลัยมีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ภาพถ่าย คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลมีสไลด์ขนาด ๒" x ๒" มากที่สุด รองลงมาได้แก่คณะเภสัชศาสตร์และคณะอายุรศาสตร์เขตร้อนไม่มีเลย อุปกรณ์ประเภทโสตทัศนวัสดุที่ไม่มีในมหาวิทยาลัยมีได้แก่ ฟิล์มภาพยนตร์ ๘ ม.ม. สไลด์ ๘ ม.ม. แผ่นภาพพื้นแสง ไมโครฟิล์ม ของล่อนแกน และไดออรามา